

Legea transporturilor rutiere

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

TITLUL I

Domeniu de aplicare

Articolul 1

- (1) Prezenta lege reglementează domeniul transporturilor rutiere de mărfuri și persoane.
- (2) Exceptând dispozițiile speciale, transporturile rutiere reglementate de prezenta lege se referă la transporturile care au ca punct de plecare sau de destinație teritoriul României.
- (3) Dispozițiile prezentei legi se aplică:
 - a. accesului la profesia de operator de transport,
 - b. accesului la profesia de conducător auto,
 - c. accesului la piața de transport rutier și derulării activităților de transport și a activităților conexe acestora,
 - d. pregătirii profesionale a personalului cu atribuții în domeniul siguranței rutiere,
 - e. omologării în vederea punerii în circulație a vehiculelor de peste 3,5 tone și peste nouă locuri, inclusiv locul conducătorului auto,
 - f. construcției și accesului la infrastructura de transport rutier.
- (4) Sunt exceptate de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi următoarele:
 - (a) întreprinderi:
 - (i) care își desfășoară activitatea de operator de transport rutier de marfă numai cu ajutorul unor autovehicule sau combinații de vehicule a căror masă maximă autorizată nu depășește 3,5 tone;
 - (ii) care își desfășoară activitatea de operator de transport rutier de persoane numai cu ajutorul unor autovehicule a căror capacitate nu depășește 9 locuri, inclusiv locul conducătorului auto.
 - (iii) care își desfășoară activitatea de operator de transport rutier numai cu ajutorul autovehiculelor cu o viteză maximă autorizată care nu depășește 40 km/h.
 - (b) tipuri de transporturi sau curse efectuate în gol:
 - (i) transporturi poștale efectuate în cadrul unui serviciu universal;
 - (ii) transporturi de vehicule deteriorate sau care sunt în pană;
 - (iii) transporturi de mărfuri cu autovehicule a căror masă totală maximă autorizată, inclusiv cea a remorcilor, nu depășește 3,5 tone;
 - (iv) transporturi de persoane cu autovehicule a căror capacitate maximă nu depășește nouă locuri, inclusiv locul conducătorului auto;
 - (v) transporturi de mărfuri cu autovehicule, în cazul în care se îndeplinesc următoarele condiții:

- (iv.1) mărfurile transportate aparțin întreprinderii sau au fost vândute, cumpărate, date spre închiriere sau închiriate, produse, extrase, transformate sau reparate de întreprinderea respectivă;
 - (iv.2) deplasarea are drept scop transportarea mărfurilor din sau către întreprindere ori mutarea acestora, fie în cadrul întreprinderii, fie în afara acesteia, în scopuri proprii;
 - (iv.3) autovehiculele utilizate pentru astfel de transporturi sunt conduse de personal angajat de către întreprindere sau pus la dispoziția acesteia în temeiul unei obligații contractuale;
 - (iv.4) vehiculele care transportă mărfurile sunt în proprietatea întreprinderii sau au fost cumpărate în rate sau închiriate de aceasta, cu condiția ca, în ultimul caz, să îndeplinească condițiile prevăzute de Directiva 2006/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 ianuarie 2006 privind utilizarea vehiculelor închiriate fără conducători auto pentru transportul rutier de mărfuri;
 - (iv.5) transportul nu constituie decât o activitate auxiliară ansamblului de activități desfășurate de întreprindere;
- (v) transporturi de medicamente, aparate și echipamente medicale, precum și ale altor articole necesare în cazul situațiilor de urgență, în special în cazul catastrofelor naturale.

Dispozițiile alineatului 4, paragraful (iv), subparagraful (iv.4) al prezentului articol nu se aplică în cazul vehiculelor care înlocuiesc un vehicul utilizat în mod normal rămas în pană.

Articolul 2

(1) În aplicarea dispozițiilor prezentei legi, este considerat transport public orice tip de transport de mărfuri sau persoane care se efectuează contra cost, cu excepția celui în cont propriu organizat de o persoană fizică sau juridică, precum și cele reglementate de alte acte normative.

(2) Transportul rutier este parte integrantă din sistemul național și european de transport.

(3) Scopul acestui sistem este de a satisface nevoile utilizatorilor și de a face posibil ca orice persoană, chiar dacă are mobilitate redusă sau suferă de un handicap, să se poată deplasa liber și să-și aleagă mijlocul de transport, precum și de a-i permite să-și transporte singură produsele sau să încredințeze transportul acestora unei întreprinderi liber aleasă.

(4) Realizarea obiectivului de la alineatul 3 se face în condițiile economice, sociale și de mediu cele mai avantajoase pentru colectivitate și cu respectarea condițiilor de reducere a riscurilor, accidentelor și a poluării fonice și atmosferice.

Articolul 3

Punerea în practică a dispozițiilor prezentei legi are ca scop să permită utilizatorilor transportului rutier să se deplaseze în condiții rezonabile de acces, calitate, de preț și de costuri pentru colectivitate, în special prin folosirea mijloacelor publice de transport.

Articolul 4

Utilizatorul are dreptul de a fi informat asupra mijloacelor care îi sunt oferite pentru transport și a modului în care acestea sunt utilizate.

Articolul 5

Pentru utilizatorii cu mobilitate redusă sau care prezintă handicap, precum și pentru însoțitorii acestora, pot fi luate măsuri speciale care să vină în sprijinul deplasării acestora.

TITLUL II

Cooperarea între autorități

Articolul 6

Elaborarea și punerea în practică a politicii în domeniul transportului rutier se asigură împreună de către autoritățile centrale și cele locale implicate, alături de reprezentanții tuturor părților interesate.

Articolul 7

Constituie obligație de serviciu public a cărei realizare revine autorităților centrale sau locale, după caz, următoarele:

- a. realizarea și administrarea infrastructurii de transport rutier și a echipamentelor aferente acesteia care sunt puse la dispoziția utilizatorilor în condiții normale de întreținere, funcționare și securitate,
- b. organizarea serviciului public de transport rutier,
- c. reglementarea activităților de transport și a celor conexe, controlul aplicării acesteia, precum și organizarea transporturilor pentru satisfacerea nevoilor de apărare a țării,
- d. dezvoltarea sistemului de informații pentru transportul rutier,
- e. realizarea cercetării, a studiilor și a statisticilor necesare pentru facilitarea realizării obiectivelor aferente sistemului de transport rutier.

Articolul 8

(1) În exercitarea atribuțiilor care le revin în conformitate cu articolul 8, autoritățile statului au acces informații cu caracter economic ale întreprinderilor.

(2) Pentru asigurarea protecției acestor informații, ele nu vor putea fi făcute publice decât cu acordul întreprinderilor cărora le aparțin.

Articolul 9

Pentru asigurarea coerenței la nivel național și pentru informarea călătorilor, autoritățile publice locale și centrale colaborează în realizarea programelor de transport rutier de persoane.

TITLUL III

Planificarea rețelei naționale de transport rutier

Articolul 10

(1) Planificarea rețelei naționale de transport rutier are la bază dispozițiile Legii nr. 203 din 16 mai 2003 privind realizarea, dezvoltarea și modernizarea rețelei de transport de interes național și european, publicată în Monitorul Oficial nr. 361 din 27 mai. 2003, republicată, de Planul național de amenajare a teritoriului și ale Legii nr. 350 din 6 iulie 2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, publicată în Monitorul Oficial nr. 373 din 10 iulie 2001, cu ultimele modificări.

(2) Această planificare servește ca document de referință autorităților centrale și locale în vederea armonizării programării investițiilor în domeniul infrastructurii de transport rutier. Totodată, planificarea are ca scop asigurarea unei rețele de drumuri coerente la nivel național și să evalueze impactul asupra mediului și a economiei.

(3) Planificarea rețelei naționale de transport rutier este prezentată de către Guvern, spre informare, Parlamentului o dată în cursul fiecărei legislaturi.

TITLUL IV

Definiții

Articolul 11

(1) În sensul prezentei legi se aplică următoarele definiții:

1. activitate conexă transportului rutier - activitate complementară care se desfășoară în legătură cu transportul rutier;
2. activitate de transport rutier - totalitatea operațiunilor de transport care asigură, nemijlocit, deplasarea mărfurilor sau a persoanelor, cu ajutorul unui autovehicul sau al unui ansamblu de vehicule, pe distanțe și în condiții prestabilite;
3. autobuz urban - autobuz la care majoritatea locurilor sunt în picioare;
4. autorizație de transport internațional – document stabilit în conformitate cu reglementările comunitare sau cu acordurile internaționale în domeniul transportului rutier la care România este parte, eliberat unui operator de transport. Documentul dă dreptul operatorului să efectueze, în anumite condiții, unul sau mai multe transporturi rutiere internaționale, pe perioada sa de valabilitate.
5. autogară - spațiu special delimitat, amenajat și dotat pentru a permite plecarea și sosirea autobuzelor, inclusiv a celor aflate în tranzit, asigurând urcarea sau coborârea persoanelor, precum și condiții și servicii pentru autobuze/autocarele și pentru persoanele aflate în așteptare;
6. atribuire directă – atribuirea unui contract de serviciu public unui anumit operator de serviciu public, fără o procedură prealabilă competitivă de atribuire.
7. capăt de traseu - stația de plecare sau stația de destinație a unui traseu utilizată pentru urcarea/coborârea, după caz, a persoanelor transportate prin servicii regulate de transport public de persoane. Capetele de traseu ale unui traseu interjudețean nu pot fi decât în autogările din localitățile urbane. În cazul traseelor județene sau interjudețene, dacă în interiorul unei localități există cel puțin două autogări, localitatea respectivă va fi considerată cap de traseu sau stație de tranzit, după caz;
8. certificat de competență profesională - document care atestă pregătirea profesională a unei persoane în domeniul transporturilor rutiere;
9. certificat de transport în cont propriu – document eliberat de autoritatea competentă care atestă că o întreprindere îndeplinește condițiile de a efectua operațiuni de transport rutier în cont propriu;
10. contract de asociere – act încheiat, în formă autentică, între operatorii de transport care formează un grup de operatori, în vederea executării în comun în calitate de subcontractanți a unui serviciu regulat sau a unui serviciu regulat special de transport persoane, pe un traseu;
11. contract de închiriere de vehicule rutiere - contract încheiat în forma autentică, prin care un locator, persoană fizică sau juridică, transmite, contra cost, dreptul de folosință pe o perioadă determinată a unuia sau mai multor vehicule, fără conducător auto, către o altă persoană fizică sau juridică, numită locatar;
12. copia conformă a certificatului de transport în cont propriu – document eliberat, la cerere, de autoritatea competentă pentru autovehiculele sau ansamblurile de vehicule rutiere deținute de întreprindere în condițiile prezentei legi, cu care efectuează numai operațiuni de transport rutier în cont propriu;
13. copia conformă a licenței de transport – document eliberat, la cerere, de autoritatea competentă pentru autovehiculele sau ansamblurile de vehicule rutiere deținute de operatorul de transport, în condițiile prezentei legi, care sunt utilizate pentru efectuarea operațiunilor de transport public;
14. cursă – parcursul dus-întors realizat de un autobuz sau autocar între capetele de traseu, în cadrul aceleiași serviciu regulat sau regulat special de transport persoane;
15. cursă parțială – orice cursă programată care se efectuează pe un traseu, între două stații ale acestuia, dintre care cel puțin stația de pornire sau stația de destinație nu este capăt de traseu;

16. cursă suplimentară – cursă executată pentru preluarea fluxului suplimentar de persoane, în condițiile respectării graficului de circulație aferent licenței de traseu.
17. Directiva 2003/59 – Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului și a Directivei 91/439/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 76/914/CEE a Consiliului cu ultimele modificări
18. document de transport - document care se afla la bordul autovehiculului rutier pe toată durata derulării transportului, având înscrise date privind operatorul de transport sau, după caz, întreprinderea care efectuează transportul, expeditorul, beneficiarul transportului, mărfurile sau persoanele transportate, după caz, și care trebuie să permită stabilirea categoriei și a tipului de transport rutier efectuat;
19. grafic de circulație - document care conține denumirea traseului, capetele de traseu, autogările, stațiile publice aflate pe traseu, distanțele dintre acestea, orele de plecare/sosire din/la capetele de traseu și din stațiile publice/autogările aflate pe traseu, zilele în care se efectuează serviciul regulat sau serviciul regulat special, după caz;
20. grup de persoane dinainte constituit – grup de persoane constituit, pentru care o persoană juridică sau o persoane fizică este responsabilă cu încheierea contractului și plata serviciului ocazional, înainte de plecarea în cursă. Pe tot parcursul transportului respectiv componența grupului trebuie să rămână aceeași;
21. grup de operatori de transport – doi sau mai mulți operatori de transport, care se angajează, pe bază de contract, în calitate de subcontractanți, să efectueze cursele integral în cadrul serviciului regulat de transport persoane pe un traseu atribuit grupului de operatori;
22. intermediere în transporturile rutiere – activitate conexă transportului rutier desfășurată de întreprinderi care constă în preluarea de la beneficiari a comenzilor de transport rutier public de mărfuri sau a organizării executării unui serviciu special/ocazional de transport persoane în trafic național și/sau internațional, acestea urmând a fi executate contractual de intermediar în numele său, prin intermediul unuia sau mai multor operatori de transport;
23. licență pentru activități conexe transportului rutier - document care dă dreptul unei întreprinderi să desfășoare activități conexe transportului rutier;
24. licență de traseu - document care dă dreptul operatorului de transport rutier de persoane sau grupului de operatori să efectueze serviciul regulat de transport persoane în trafic județean sau interjudețean pe un anumit traseu, conform programului de transport;
25. manager de transport – orice persoană fizică care îndeplinește pentru întreprindere condiția de buna reputație și competență profesională și care :
 - i) conduce permanent și efectiv activitatea de transport a întreprinderii ;
 - ii) are o legătură autentică cu întreprinderea, respectiv angajat, director, proprietar sau acționar al acesteia sau administrează întreprinderea sau în cazul întreprinderii persoana fizică, este însăși persoana respectiva ;
 - iii) este rezident în unul din statele membre.
26. operator pentru activități conexe transportului rutier - orice întreprindere care desfășoară activități conexe transportului rutier și care a obținut în prealabil licența pentru activități conexe transportului rutier;
27. operațiune de transport – parte distinctă a activității de transport care constă, după caz, în deplasarea vehiculului, cu sau fără încărcătură, staționarea în vederea încărcării/îmbarcării, respectiv descărcării/debarcării, de mărfuri sau de persoane, întocmirii documentelor de transport, repausului sau pauzelor conducătorului auto sau altor activități în legătură nemijlocită cu activitatea de transport, precum și a staționării din orice alte cauze;
28. program de transport interjudețean - program întocmit și aprobat de autoritatea competentă pe baza opțiunilor transportatorilor;

29. program de transport județean - program întocmit și aprobat de consiliul județean, pe baza opțiunilor transportatorilor, cu avizul autorității competente;
30. Regulamentul 1071/2009 - Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului,
31. Regulamentul 1072/2009 - Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri,
32. Regulamentul 1073/2009 - Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006,
33. Regulamentul 1370/2007 - Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului
34. Regulamentul 3821/1985 - Regulamentul (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului privind aparatura de înregistrare în transportul rutier cu ultimele modificări
35. Regulamentul 561/2006 - Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului cu ultimele modificări
36. serviciu public de transport persoane – transport public regulat de persoane, de interes economic general, prestat nediscriminatoriu și continuu de către un operator de serviciu public sub rezerva unor obligații de serviciu public;
37. serviciu regulat - serviciu de transport rutier public care asigură transportul de persoane în trafic național/internațional potrivit graficelor de circulație, la intervale regulate, pe trasee stabilite, în care urcarea/coborârea persoanelor transportate în/din autobuze se face în puncte de oprire prestabilite, numite stații publice; serviciul regulat este accesibil oricărei persoane, putând fi condiționat cel mult de o rezervare prealabilă;
38. serviciu special - serviciu de transport rutier public care asigură transportul de persoane la solicitarea unui beneficiar, pe bază de contract, prin care se asigură numai transportul anumitor categorii precizate de persoane în următoarele cazuri:
 - i) transportul angajaților între domiciliu și locul de muncă;
 - ii) transportul elevilor, preșcolărilor și al studenților spre și dinspre instituțiile de învățământ.
39. serviciu ocazional – serviciu de transport rutier public care asigură transportul de persoane pe baza de contract unic pentru fiecare cursă, care nu poate fi definit ca serviciu regulat sau ca serviciu special, prin care se transportă grupuri de persoane dinainte constituite, la inițiativa unui client sau a operatorului de transport;
40. stație publică – spațiu delimitat, situat pe traseul unui serviciu regulat de transport persoane, amenajat de către administrația publică locală, destinat îmbarcării/debarcării călătorilor, semnalizat și prevăzut cu un panou destinat afișării informațiilor stabilite de prezenta lege;
41. stat gazdă – stat membru în care operează un operator de transport, altul decât statul de stabilire al acestuia;
42. stat membru – stat aflat în componența Uniunii Europene sau a Spațiului Economic European;
43. stat de stabilire – stat membru, pe teritoriul căruia un operator de transport își are sediul;
44. stat terț – alt stat decât un stat membru;
45. traseu - parcurs care asigură legătura dintre capătul de traseu de plecare și capătul de traseu de destinație, pe care se efectuează transport public de persoane prin servicii regulate sau servicii

speciale. În funcție de amplasarea capetelor de traseu și de parcursul dintre acestea, traseele pot fi locale, județene, interjudețene și internaționale. Traseele dintr-o asociație de dezvoltare intercomunitară având ca obiect serviciile regulate sunt asimilate traseelor locale. Traseele dintre municipiul București și alte județe sunt trasee interjudețene, cu excepția traseelor dintre municipiul București și localitățile din județul Ilfov, care sunt asimilate traseelor județene;

46. transport fraudulos – transport interzis efectuat cu autovehiculele prevăzute de prezenta lege, precum și de legile speciale privind transporturile locale, fără documentele corespunzătoare obligatorii, cu documente care conțin informații false, fără aparatele de înregistrare din dotarea obligatorie a vehiculului sau cu manipularea înregistrărilor efectuate cu ajutorul acestora, precum și alte cazuri stabilite prin Norme;
 47. transport interjudețean de persoane - transport public de persoane, prin servicii regulate, care se efectuează între două localități urbane, cu tranzitarea unuia sau mai multor județe. În sensul prezentei legi, transportul rutier dintre municipiul București și alte județe este considerat transport interjudețean de persoane;
 48. transport județean de persoane - transport public de persoane, prin servicii regulate, care se efectuează între două capete de traseu situate pe teritoriul aceluiași județ, fără a depăși limitele administrativ-teritoriale ale acestuia;
 49. transport local de persoane - transportul local public de persoane executat prin servicii regulate, în interiorul unei localități, precum și în limitele unei asociații de dezvoltare intercomunitară, fără a depăși limitele acesteia;
 50. transport public – transport rutier de mărfuri sau persoane, efectuat contra cost pentru un terț, prin încasarea unui tarif sau a echivalentului acestuia în natură ori în servicii;
 51. transport național - transport rutier care se efectuează între un punct de plecare și un punct de destinație situate pe teritoriul României, fără a depăși teritoriul statului. Transportul național poate fi local, județean sau interjudețean;
 52. transport rutier – activitatea de transport prin care se realizează deplasarea persoanelor/mărfurilor cu autovehicule ori cu ansambluri de vehicule rutiere, pe un drum deschis circulației publice, chiar dacă autovehiculul sau ansamblul de vehicule este, pe o anumită porțiune a traseului, transportat la rândul său pe/de alte vehicule, ori dacă acesta se deplasează fără încărcătură în legătură cu activitatea de transport respectivă;
 53. transport rutier agabaritic - transport rutier cu mase și/sau cu dimensiuni care depășesc limitele admise ale drumului public;
 54. transport rutier cu mase totale maxime autorizate depășite - transport rutier efectuat cu vehicule rutiere ale căror mase, inclusiv încărcătura, depășesc masa totală maximă autorizată prevăzută în certificatul de înmatriculare;
 55. transport rutier în zona de mic trafic de frontieră - transport rutier care implică deplasarea unui vehicul rutier de pe teritoriul unui stat pe teritoriul statului învecinat, pe o distanță de cel mult 30 km față de frontieră, dacă acordurile bilaterale încheiate între statele respective nu prevăd altfel;
 56. transportator rutier - orice întreprindere care efectuează transport rutier public sau transport rutier în cont propriu de mărfuri /persoane;
 57. vehicule deținute – vehicule înmatriculate în România, deținute în proprietate sau deținute în temeiul unor contracte de cumpărare în rate, în leasing sau contracte de închiriere, cu excepția contractului de comodat. Se consideră vehicule deținute și vehiculele date în administrare sau concesionate în conformitate cu prevederile articolului 25 alineatul (1) din Legea nr. 51/2006 privind serviciile comunitare de utilități publice.
 58. vehicule istorice - vehicule pentru care perioada trecută de la încetarea fabricației tipurilor respective, care au utilizat același tip de caroserie și același tip de motor, este de cel puțin 30 de ani, originale, restaurate sau reconstruite, pentru care deținătorii au obținut un atestat de vehicul istoric emis de organisme agreeate de autoritatea competentă.
2. Termenii care nu se regăsesc la alineatul (1) sunt în conformitate cu definițiile din regulamentele, decizia și directivele menționate la articolul 84.

TITLUL V

Autoritate competentă și atribuții

Articolul 12

(1) Autoritatea competentă pentru punerea în aplicare a prezentei legi și pentru supravegherea respectării dispozițiilor sale este ministerul însărcinat cu transporturile, denumit în continuare „Ministerul”.

(2) Suplimentar față de dispozițiile articolului 10 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 republicată, Ministerul, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul transporturilor rutiere, are următoarele atribuții:

- a) elaborează reglementari specifice în domeniul transporturilor rutiere și al activităților conexe acestora;
- b) elaborează programe de dezvoltare durabilă și de modernizare a sistemului național de transport rutier, de siguranță și securitate a transporturilor rutiere și de protecție a mediului;
- c) asigură controlul respectării reglementărilor specifice domeniului transporturilor rutiere de către operatorii de transport rutier, precum și de către ceilalți utilizatori ai infrastructurii rutiere;
- d) monitorizează piața transporturilor rutiere în scopul constatării apariției situațiilor de criza și adopta măsurile necesare remedierii acestor situații;
- e) stabilește condițiile tehnice și metodologia de omologare a vehiculelor rutiere în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora;
- f) stabilește condițiile tehnice și metodologia pentru efectuarea inspecțiilor tehnice periodice, precum și a controlului tehnic în trafic al vehiculelor rutiere;
- g) stabilește condițiile tehnice și metodologia de omologare și certificare a produselor și materialelor de exploatare utilizate la vehiculele rutiere, în vederea introducerii acestora pe piață;
- h) stabilește condițiile tehnice și metodologia pentru omologarea, agrearea și efectuarea inspecției tehnice periodice a vehiculelor destinate transportului anumitor mărfuri periculoase;
- i) stabilește condițiile tehnice și metodologia pentru agrearea autovehiculelor utilizate la transport de persoane în regim de taxi și a autovehiculelor utilizate la pregătirea persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere;
- j) stabilește condițiile tehnice și metodologia pentru clasificarea autovehiculelor destinate transportului rutier de persoane;
- k) stabilește metodologia pentru încadrarea vehiculelor rutiere care efectuează transporturi internaționale de marfă, în categorii de poluare și de siguranță rutieră;
- l) stabilește metodologia pentru eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere în vederea înmatriculării sau înregistrării.

(3) Suplimentar față de dispozițiile articolului 12 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 republicată, Ministerul, în calitate de autoritate de stat în domeniul transporturilor rutiere, are următoarele atribuții:

- a) organizează și ține evidența tuturor tipurilor de vehicule rutiere omologate, cu excepția celor care aparțin instituțiilor din sistemul național de apărare și siguranță publică;
- b) elaborează programe privind echiparea rețelei de transport rutier cu infrastructuri și sisteme telematice de culegere a datelor, precum și cu centre de control și/sau informare a traficului rutier și de monitorizare a operațiunilor de transport rutier pentru constatarea respectării prevederilor legale în vigoare și a siguranței traficului rutier;
- c) elaborează norme privind organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora și controlează respectarea lor;

- d) exercită controlul de stat privind respectarea reglementarilor naționale și internaționale în activitățile specifice domeniului transporturilor rutiere;
- e) autorizează activitățile de transport rutier public și în cont propriu, în trafic național și/sau internațional, și eliberează în acest sens licențe, certificate de transport în cont propriu și autorizații de transport internațional, prin intermediul autorităților prevăzute de legislația în vigoare, în conformitate cu procedurile specifice stabilite pentru operatorii de transport public, întreprinderile care efectuează transport în cont propriu, și operatorii de activități conexe transportului rutier, precum și atestate pentru conducătorii auto și certificate pentru personalul de specialitate din domeniul transporturilor rutiere, conform dispozițiilor legale în vigoare, acordurilor și convențiilor la care România este parte;
- f) autorizează centrele de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere și școlile de conducători auto;
- g) asigură cadrul privind condițiile în care se execută transportul combinat de mărfuri și promovarea acestuia în conformitate cu acordurile și convențiile internaționale la care România este parte;
- h) asigură realizarea unui sistem de supraveghere și monitorizare a transporturilor rutiere de mărfuri și de persoane;
- i) elaborează, cu avizul Ministerului Sănătății, norme privind examinarea medicală a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere auto, precum și pentru verificările periodice ale posesorilor de permis de conducere auto;
- j) certifică sau omologhează, potrivit reglementarilor în vigoare, produsele și materialele de exploatare utilizate la vehiculele rutiere fabricate în țara sau importate și dispune, în caz de neconcordanță, suspendarea sau anularea certificatului de conformitate sau de omologare;
- k) evaluează laboratoarele de încercare aferente domeniului rutier;
- l) controlează, la producător și la vânzător, conformitatea caracteristicilor tehnice ale vehiculelor rutiere cu tipul omologat și dispune, în caz de neconcordanță, suspendarea sau anularea certificatului de omologare;
- m) autorizează operatorii economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor rutiere scoase din uz;
- n) autorizează înființarea și funcționarea stațiilor de inspecție tehnică, supraveghează și controlează activitatea acestora și atesta personalul care efectuează inspecția tehnică periodică;
- o) autorizează înființarea/desființarea și funcționarea autogărilor; supraveghează și controlează activitatea acestora;
- p) asigură efectuarea inspecției tehnice a vehiculelor rutiere, în vederea primei înmatriculări în România și certificării autenticității acestora, în vederea înmatriculării/ reînmatriculării sau la cerere;
- q) clasifică vehiculele rutiere destinate transportului rutier de persoane pe categorii de confort și vehiculele destinate transportului rutier de mărfuri;
- r) acordă operatorilor de transport rutier străini autorizații de transport internațional valabile pe teritoriul României.

CAPITOLUL II

Accesul la activitatea de transport rutier

TITLUL 1

Accesul la profesie

Articolul 13

- (1) Transportul rutier poate fi transport rutier public sau transport rutier în cont propriu.

- (2) Transportul rutier public se efectuează în baza licenței de transport sub rezerva îndeplinirii de către întreprindere a cerințelor de sediu, bună reputație, capacitate financiară și competență profesională.
- (3) Cerința de sediu se consideră îndeplinită în cazul în care sunt respectate condițiile prevăzute la articolul 5 din Regulamentul 1071/2009.
- (4) Cerința de bună reputație se consideră îndeplinită în cazul în care sunt respectate condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele a) și b) din Regulamentul 1071/2009.
- (5) Cerința de capacitate financiară se consideră îndeplinită în cazul în care sunt respectate condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul 1071/2009.
- (6) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (3), cerința de capacitate financiară mai poate fi dovedită și prin printr-un certificat, cum ar fi o garanție bancară sau o asigurare, inclusiv o asigurare de răspundere profesională, eliberat de una sau mai multe bănci sau de alte instituții financiare, inclusiv societăți de asigurare, care garantează pentru întreprindere printr-o garanție personală și solidară pentru sumele stabilite la alineatul (3).
- (7) Garanția bancară precizată la alineatul (4) reprezintă în fapt o descoperire de cont garantată de bancă și are ca destinație asigurarea posibilității întreprinderii de a putea, în orice moment, să facă față obligațiilor sale financiare pe parcursul exercițiului financiar anual.
- (8) Asigurarea prevăzută la alineatul (4) are același scop cu garanția bancară iar Ministerul stabilește prin norme condițiile minime care trebuie incluse în poliță.
- (9) Cerința de competență profesională se consideră îndeplinită în cazul în care sunt respectate condițiile de formare profesională prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul 1071/2009.

Articolul 14

- (1) Modelul licenței de transport este conform cu modelul stabilit în anexa II la Regulamentul 1072/2009, pentru transportul de marfă, și cu modelul stabilit în anexa II la Regulamentul 1073/2009, pentru transportul de persoane.
- (2) Elementele de siguranță pentru licența de transport sunt cele prevăzute la anexa I la Regulamentul 1072/2009, pentru transportul de marfă, și cu modelul stabilit în anexa I la Regulamentul 1073/2009, pentru transportul de persoane.
- (3) Licența de transport este valabilă pentru o perioadă de maxim 10 ani și doar atâta timp cât operatorul de transport îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării ei.
- (4) Operatorului de transport i se eliberează, la cerere, un număr de copii conforme ale licenței de transport care nu poate depăși numărul de vehicule deținute de acesta.
- (5) Modelul copiei conforme a licenței de transport este conform cu modelul stabilit în anexa II la Regulamentul 1072/2009, pentru transportul de marfă, și cu modelul stabilit în anexa II la Regulamentul 1073/2009, pentru transportul de persoane.
- (6) Elementele de siguranță pentru copia conformă a licenței de transport sunt cele prevăzute la anexa I la Regulamentul 1072/2009, pentru transportul de marfă, și cu modelul stabilit în anexa I la Regulamentul 1073/2009, pentru transportul de persoane.
- (7) Copiile conforme ale licenței de transport au aceeași valabilitate cu licența de transport.
- (8) Copiile conforme ale licenței de transport nu sunt transmisibile și sunt personalizate cu denumirea operatorului de transport, un număr de înregistrare dat de Minister, semnătura și ștampila Ministerului.
- (9) Tarifele de eliberare percepute de Minister pentru eliberarea licenței de transport și a copiilor conforme ale acesteia sunt constituite pentru a acoperi doar costurile administrative implicate de pregătirea și tipărirea acestora.
- (10) În cazul unei combinații cuplate de vehicule, copia conformă însoțește autovehiculul. Aceasta acoperă combinația cuplată de vehicule chiar în cazul în care remorca sau semiremorca nu este

înmatriculată sau autorizată pentru a circula pe numele titularului licenței sau în cazul în care este înmatriculată sau autorizată să circule într-un alt stat.

Articolul 15

- (1) Transportul rutier în cont propriu se efectuează de către o întreprindere în baza certificatului de transport în cont propriu sub rezerva îndeplinirii de către întreprindere a cerințelor de sediu și competență profesională.
- (2) Modelul certificatului de transport în cont propriu este prezentat în anexa ... la prezenta lege.
- (3) Certificatul de transport în cont propriu este valabil pentru o perioadă de maxim 10 ani și doar atâta timp cât întreprinderea îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării acestuia.
- (4) Întreprinderii i se eliberează, la cerere, un număr de copii conforme ale certificatului de transport în cont propriu care nu poate depăși numărul de vehicule deținute de acesta.
- (5) Copiile conforme ale certificatului de transport în cont propriu au aceeași valabilitate cu certificatul de transport în cont propriu .
- (6) Copiile conforme ale certificatului de transport în cont propriu nu sunt transmisibile și sunt personalizate cu denumirea operatorului de transport, un număr de înregistrare dat de Minister, semnătura și ștampila Ministerului.
- (7) Tarifele de eliberare percepute de Minister pentru eliberarea certificatului de transport în cont propriu și a copiilor conforme ale acestuia sunt constituite pentru a acoperi doar costurile administrative implicate de pregătirea și tipărirea acestora.

TITLUL 2

Registrul electronic

Articolul 16

- (1) Se înființează registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier în conformitate cu articolul 16 al Regulamentului 1071/2009.
- (2) Registrul cuprinde informațiile prevăzute în anexa la Decizia 2009/992/UE privind cerințele minime pentru datele care trebuie introduse în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier.

Articolul 17

- (1) Se înființează Registrul electronic al conducătorilor auto, care cuprinde informații despre pregătirea profesională, rezultatele evaluărilor medicale și psihologice, precum și sancțiunile aplicate potrivit legislației din domeniul transporturilor rutiere.
- (2) Ministerul eliberează, la cererea conducătorului auto, cazierul profesional al acestuia, care cuprinde informațiile prevăzute la alineatul (1).
- (3) Conținutul Registrului electronic al conducătorilor auto, forma și modul de eliberare a cazierului profesional al conducătorului auto vor fi stabilite prin norme, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

CAPITOLUL III

Transportul rutier

TITLUL 1

Transportul rutier de mărfuri

Articolul 18

- (1) Transportul rutier se efectuează numai în condițiile respectării dispozițiilor prezentei legi, a reglementărilor în vigoare din domeniul transporturilor rutiere, precum și a acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.
- (2) Transportul rutier de mărfuri sau de persoane se poate efectua numai în condițiile respectării dispozițiilor Regulamentului 561/2006 sau ale Acordului european privind activitatea echipajelor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere internaționale (A.E.T.R.), inclusiv ale anexelor la acesta, încheiat la Geneva la 1 iulie 1970, la care România a aderat prin Legea nr. 101/1994, după caz, și ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2002 privind stabilirea perioadelor de conducere și a perioadelor de odihnă ale conducătorilor vehiculelor care efectuează transporturi rutiere și organizarea timpului de muncă al lucrătorilor mobili în transportul rutier de mărfuri și persoane, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 466/2003, cu modificările și completările ulterioare.
- (3) Transportul rutier de mărfuri periculoase se efectuează numai în condițiile respectării dispozițiilor Acordului european referitor la transportul rutier internațional al mărfurilor periculoase (A.D.R.), încheiat la Geneva la 30 septembrie 1957, la care România a aderat prin Legea nr. 31/1994, cu modificările ulterioare, și a reglementărilor specifice în vigoare.
- (4) Transportul rutier al deșeurilor periculoase se efectuează numai în condițiile respectării reglementărilor specifice în vigoare.
- (5) Transportul rutier al mărfurilor perisabile se efectuează numai în condițiile respectării dispozițiilor Acordului cu privire la transporturile internaționale de produse perisabile și cu privire la mijloacele de transport speciale care trebuie folosite pentru aceste transporturi (ATP), adoptat la Geneva la 1 septembrie 1970, la care România a aderat prin Ordonanța nr. 75/1998, aprobată prin Legea nr. 2/1999, și a reglementărilor specifice în vigoare.

Articolul 19

- (1) Transportatorii români pot efectua transport rutier de mărfuri, național sau internațional, numai cu autovehicule înmatriculate în România, în baza licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu.
- (2) Este interzis întreprinderilor care dețin certificat de transport în cont propriu să efectueze transporturi publice de mărfuri.

TITLUL 2

Transportul rutier de persoane

Articolul 20

- (1) Transportul de persoane prin servicii regulate la nivel național este supus autorizării.
- (2) Pentru a obține licență pentru un serviciu regulat pe un anumit traseu, operatorul de transport transmite o cerere autorității competente în care precizează:
 - a) copia licenței de transport,
 - b) traseul pe care dorește să opereze cu precizarea punctului de origine și a punctului de destinație,
 - c) programul după care urmează să opereze și stațiile,
 - d) situația parcului auto licențiat pe care urmează a-l folosi pentru operarea traseului,
- (3) Ministerul analizează cererea de autorizare ținând cont de următoarele elemente:
 - a) traseele de cale ferată în zona respectivă,
 - b) viabilitatea serviciilor publice existente în zona respectivă,
 - c) capacitatea operatorului de transport de a face față obligațiilor asumate cu parcul auto licențiat,

d) respectarea legislației

(4) Ministerul acordă licența de traseu sau respinge motivat cererea de acordare a acesteia pentru traseul solicitat în termen de 30 de zile de la depunerea cererii.

(5) Licența de traseu are valabilitate cinci ani.

(6) Tarifele de eliberare percepute de Minister pentru eliberarea licenței de traseu sunt constituite pentru a acoperi doar costurile administrative implicate de pregătirea și tipărirea acestora.

Articolul 21

(1) Operatorul de transport poate efectua serviciile regulate pe un traseu licențiat fie singur, fie împreună cu alți operatori de transport.

(2) În cazul efectuării serviciului licențiat de către mai mulți operatori de transport, aceștia trebuie să încheie un contract de operare în comun a traseului respectiv.

(3) Reprezentarea grupului de operatori în relația cu autoritățile se realizează de către operatorul desemnat ca lider de grup, în unanimitate, de către ceilalți operatori din grup.

Articolul 22

(1) Cu excepția cazurilor de forță majoră, până la expirarea licenței de traseu, operatorul unui serviciu regulat ia toate măsurile necesare pentru a garanta un serviciu de transport care să îndeplinească standardele de continuitate, regularitate și capacitate, precum și condițiile de respectare a graficului de circulație (stații și orar).

(2) Operatorul de transport afișează traseul serviciului, stațiile, orarul, tarifele și condițiile de transport astfel încât să garanteze că aceste informații sunt disponibile tuturor utilizatorilor.

(3) Tarifele practicate de operatorul de transport pe traseul respectiv trebuie să acopere costurile de operare.

(4) În cazul în care operatorul de transport renunță la operarea serviciului pentru care a fost licențiat, ca urmare a lipsei cererii pe traseul respectiv, acesta are obligația să comunice, prin mijloace adecvate de publicitate, utilizatorilor respectivului serviciu retragerea serviciului de pe piață, cu o lună înainte de data respectivă.

(5) Dispozițiile alineatului (4) sunt aplicabile și în cazul în care, la expirarea licenței de traseu, operatorul de transport nu mai dorește să continue operarea aceluși traseu.

(6) Nerespectarea prevederilor licenței de traseu duce la anularea acesteia, cu o notificare prealabilă de 30 de zile a operatorului de transport.

Articolul 23

(1) Transportul rutier de persoane prin servicii regulate speciale se efectuează pe baza contractului între operatorul de transport și beneficiar.

(2) Serviciile regulate speciale pot fi prestate de un operator de transport sau de un grup de operatori de transport în condiții similare celor de la articolul 21.

Articolul 24

(1) Transportul rutier de persoane prin servicii ocazionale se efectuează pe baza documentului de control eliberat de Minister sub forma de carnet de a câte 25 foi de parcurs.

(2) Serviciile ocazionale nu necesită autorizare. Cu toate acestea, organizarea serviciilor paralele sau temporare comparabile cu serviciile regulate existente și deservind același public ca ultimele se supun autorizării în conformitate cu procedurile stabilite la articolul 20.

(3) Serviciile ocazionale pot fi prestate de un grup de operatori de transport care acționează în numele aceluiași contractant, iar persoanele se pot îmbarca într-o legătură pe traseu, oferită de un operator de transport diferit din cadrul aceluiași grup, pe teritoriul României.

TITLUL 3

Cabotajul

Articolul 25

(1) Serviciile de cabotaj pe teritoriul României pot fi realizate de operatorii de transport din statele membre în conformitate cu dispozițiile Tratatului de Aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană și ale capitolului III al Regulamentului 1072/2009, pentru transportul de marfă, respectiv ale capitolului V al Regulamentului 1073/2009, pentru transportul de persoane.

(2) Serviciile de cabotaj pe teritoriul României realizate de operatorii de transport din statele terțe sunt interzise.

TITLUL 4

Transporturi rutiere internaționale

Articolul 26

(1) Transportul internațional de mărfuri între România și statele membre se realizează în conformitate cu Regulamentul 1072/2009.

(2) Transportul internațional de mărfuri având ca destinație sau origine un punct de pe teritoriul României sau în tranzit pe teritoriul său realizat de transportatori din terțe țări se efectuează numai în conformitate cu prevederile acordurilor și convențiilor internaționale la care România și aceste state sunt părți.

(3) Transportul de persoane prin servicii regulate, regulate speciale și ocazionale între România și statele membre se realizează în conformitate cu Regulamentul 1073/2009.

(4) Transportul de persoane prin servicii regulate, regulate speciale și ocazionale între România și statele terțe se realizează în conformitate cu acordurile și convențiile internaționale la care România și aceste state sunt părți.

CAPITOLUL III

Tarife și contracte de transport

TITLUL 1

Formarea tarifului de transport

Articolul 27

(1) Orice operator de transportator rutier de marfă, inclusiv intermediarii de transport și cei care închiriază vehicule cu șofer, este obligat să practice un preț care să-i permită să-și acopere cel puțin:

- a. costurile determinate de obligațiile legale de plată, în special contribuțiile la bugetul asigurărilor de sănătate și pensii;
- b. costurile cu carburantul și cele de întreținere;
- c. amortizările sau chiriile vehiculelor;
- d. diurnele conducătorilor auto;
- e. tarifele de drum;
- f. taxele pentru documentele de transport și timbrele fiscale;
- g. și, pentru întreprinderile cu un singur vehicul în care proprietarul este totodată și conducătorul auto, salariul acestuia.

- (2) Orice operațiune de transport rutier de marfă trebuie tarifată pe baza:
- serviciului prestat efectiv de transportator și prepușii acestuia;
 - duratei pe parcursul căreia vehiculul și echipajul acestuia se află la dispoziția întreprinderii pentru descărcare și încărcare;
 - duratei necesare pentru efectuarea transportului în condițiile de siguranță și cu respectarea legislației sociale;
 - sumelor plătite pentru carburantul necesar pentru efectuarea transportului;
 - sumelor plătite ca taxe/tarife pentru utilizarea drumurilor.

TITLUL 2

Contractul de transport

Articolul 28

(1) Dispozițiile pct. 2 și 3 ale articolului 1, precum și ale articolelor 2-30 și 32-41, cu excepția celor prevăzute la articolul 23 pct. 3, din Convenția referitoare la contractul de transport internațional de mărfuri pe șosele (CMR), semnata la Geneva, Elveția, la 19 mai 1956, la care România a aderat prin Decretul nr. 451 din 20 noiembrie 1972, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 145 din 6 decembrie 1972, denumită în continuare Convenția CMR, sunt aplicabile de plin drept transporturilor rutiere publice de mărfuri executate cu vehicule în trafic național.

(2) În trafic național, prevederile articolului 23 pct. 3 din Convenția CMR vor avea următorul cuprins: „Totuși, cuantumul despăgubirilor nu poate depăși echivalentul în lei a 2,5 USD per kilogram greutate bruta lipsă.”.

(3) Contractul de transport trebuie să prevadă în mod distinct sumele plătite pentru carburant considerate la stabilirea tarifului pentru efectuarea transportului. În consecință, tariful de transport convenit inițial se modifică de drept pentru a acoperi modificarea prețului la carburant între data semnării contractului și data realizării transportului. Pe factură trebuie să apară distinct suma plătită de operatorul de transport pentru carburantul aferent realizării transportului.

(4) Sumele aferente costului cu carburantul la data comenzii de transport sunt determinate având ca referință prețul motorinei și ponderea prețului carburantului în tariful de transport stabilită prin indicii sintetici ai Comisiei Naționale de Statistică.

(5) Tariful de transport se majorează de drept cu valoarea tarifelor de utilizare a drumurilor plătite de operatorul de transport pentru realizarea transportului. Pe factură trebuie să apară distinct tarifele de utilizare a drumurilor plătite de operatorul de transport.

(6) Pentru punerea în executare a unui contract de transport de marfă, beneficiarul are obligația de a transmite întreprinderii de transport, în scris sau prin orice altă metodă care să permită păstrarea, anterior prezentării vehiculului pentru încărcare, informațiile necesare pentru executarea contractului, lista serviciilor suplimentare solicitate, precum și acceptul pentru diferitele perioade convenite pentru finalizarea contractului, precum și a condițiilor de plată pentru diferitele operații.

Serviciile suplimentare sunt orice alte servicii în afara conducerii vehiculului, a pregătirii acestuia pentru operațiunile de încărcare și descărcare și a folosirii materialelor care au legătură cu vehiculul.

(7) Transportatorul are obligația să utilizeze un document pe care să-l completeze pe măsura executării transportului.

Acest document, semnat de expeditor sau de reprezentantul acestuia și păstrat la bordul vehiculului, precizează datele și orele de sosire și de plecare ale vehiculului sau ansamblului de vehicule, atât pentru locul de încărcare/îmbarcare, cât și pentru locul de descărcare/debarcare, oră sosirii la locul de descărcare cerută de expeditor sau de reprezentantul acestuia, precum și serviciile suplimentare prevăzute sau realizate de către echipajul vehiculului.

Depășirea perioadelor de realizare a operațiunilor de încărcare și descărcare față de cele care au fost acceptate de către beneficiar determină o plată suplimentară în cazul în care această depășire nu îi este

imputabilă transportatorului. Această plată suplimentară se datorează și pentru orice alt serviciu suplimentar neprevăzut în contractul de transport.

Documentul prevăzut la primul paragraf, reprezintă dovada, până la proba contrarie, a modului de executare a contractului. Acesta trebuie semnat de expeditor sau de reprezentantul acestuia la locul de încărcare și de destinatar sau de reprezentantul acestuia la locul de descărcare.

Refuzul nemotivat de semnare a documentului angajează responsabilitatea persoanelor menționate la paragraful patru.

(8) Orice serviciu suplimentar neprevăzut în contractul de transport de marfă care determină o daună angajează răspunderea întreprinderii beneficiare a serviciului.

(9) Momentul de la care începe să curgă perioada aferentă încărcării și descărcării pentru stabilirea perioadelor cât vehiculul și echipajul acestuia se află la dispoziția întreprinderii pentru încărcare și descărcare, conform articolului 27 alineatul (2) litera b), începe cu identificarea vehiculului.

Condițiile în care se realizează identificarea prevăzută la primul paragraf, se stabilesc prin Norme.

(10) Contractele de transport marfă prevăd, sub sancțiunea nulității, estimarea timpului necesar pentru realizarea diferitelor sarcini și modalitățile de calcul, pe de o parte, a tarifului de transport în cazul în care timpul alocat este depășit datorită expeditorului, intermediarului de transport sau destinatarului sau a oricărui alt ordonator, iar pe de altă parte, a penalităților datorate de transportator în cazul în care depășirea i se datorează.

(11) Este interzis părților la contract să stabilească termene de executare a acestuia care să nu țină cont de reglementările privind timpii de conducere și de repaus, precum și de cele privind limitele de mase și dimensiuni.

CAPITOLUL IV

Formarea profesională

TITLUL 1

Pregătirea profesională și perfecționarea personalului din domeniul transporturilor rutiere

Articolul 29

(1) În sensul prezentei legi, persoanele cu funcții care concură la siguranța rutieră sunt conducătorul auto, managerul de transport, consilierul de siguranță pentru transportul rutier al mărfurilor periculoase, inspectorul de trafic, instructorul de pregătire practică și persoanele care au calitatea de examinator la proba practică în vederea obținerii permisului de conducere.

(2) Persoanele cu funcții care concură la siguranța rutieră trebuie să dețină un certificat de competență profesională eliberat de Minister.

(3) Certificatul de competență profesională are o valabilitate de 5 ani, cu posibilitatea prelungirii pentru o nouă perioadă de 5 ani, în urma susținerii și promovării unui examen, în condițiile stabilite prin Norme.

(4) Prin excepție de la alineatul (3) certificatul de competență profesională al managerului de transport are valabilitatea de 10 ani.

(5) Certificatul de competență profesională nu este transmisibil și este valabil numai atât timp cât sunt îndeplinite condițiile de obținere și nu a expirat termenul de valabilitate.

Articolul 30

(1) Managerii de transport au obligația de a deține un certificat de competență profesională. Acesta se obține în urma absolvirii unui curs în cadrul unui centru de formare profesională autorizat de Minister.

(2) Sunt exceptate de la cursurile de formare profesională și de la examinare persoanele care fac dovada că au condus permanent o întreprindere de transport rutier, în unul sau mai multe state membre, pentru o perioadă de 10 ani înainte de 4 decembrie 2009.

- (3) Persoanele care au urmat o formă de învățământ tehnic în România care acoperă materiile enumerate în anexa I la Regulamentul 1071/2009 sunt exceptate de la examinarea materiilor respective.
- (4) Pentru a garanta menținerea la curent a managerilor de transport cu evoluțiile din domeniu, aceștia au obligația ca, o dată la 10 ani, să urmeze o formare periodică într-un centru de formare profesională autorizat de Minister.
- (5) Formarea periodică trebuie să acopere domeniile enumerate în anexa I la Regulamentul 1071/2009.
- (6) Modelul certificatului de competență profesională este conform cu modelul prevăzut în anexa III la Regulamentul 1071/2009.

Articolul 31

- (1) Orice conducător auto care urmează să efectueze transport public sau în cont propriu cu un vehicul cu masa maximă autorizată mai mare de 3,5 tone sau capacitatea mai mare de 9 locuri, inclusiv locul conducătorului auto, are obligația de a deține un certificat de competență profesională.
- (2) Certificatul de competență profesională poate fi obținut în urma absolvirii cursurilor de formare inițială și menținut în urma absolvirii cursurilor de formare periodică.
- (3) Modelul certificatului de competență profesională este conform cu modelul prevăzut la anexa III a Regulamentului 1071/2009 și are elementele de siguranță prevăzute la anexa II a Regulamentului 1071/2009.
- (3) Cursurile de formare inițială au la bază cel puțin subiectele prevăzute la punctul 1 al anexei 1 la Directiva 2003/59 iar modul de organizare a acestora este stabilit de Minister prin ordin al ministrului.
- (4) Cursurile de formare periodică obligatorie se organizează de către centrele de formare autorizate. Durata lor este de 35 de ore din cinci în cinci ani, defalcate în perioade de cel puțin șapte ore. Aceste formări periodice se pot realiza, parțial, pe simulatoare de ultimă generație. iar modul de organizare a acestora este stabilit de Minister prin ordin.
- (5) Cursurile de formare inițială/periodică, prevăzute la alineatele (3) și (4), se finalizează cu un examen. În urma promovării examenului, Ministerul eliberează un certificat de competență profesională, care se eliberează la solicitarea și pe cheltuiuala conducătorului auto, este proprietatea acestuia și asigură deținătorului accesul la profesia de conducător auto.
- (6) Sunt exceptați de la cursurile de formare inițială și de la examinarea aferentă conducătorii auto posesori ai permiselor de conducere:
 - b) din categoriile D1, D1+E, D și D+E obținute cu mai mult de doi ani înainte de 10 septembrie 2008,
 - c) din categoriile C1, C1+E, C și C+E obținute cu mai mult de doi ani înainte de 10 septembrie 2009
- (7) Conducătorul auto care execută operațiunile de transport prevăzute la alineatul (1) este obligat să aibă asupra sa certificatul de competență profesională și să-l prezinte la cererea organelor de control autorizate.

Articolul 32

- (1) Se instituie atestatul de conducător auto în conformitate cu articolul 5 al Regulamentului 1072/2009.
- (2) Atestatul se eliberează operatorilor de transport care utilizează serviciile conducătorilor auto nerezidenți, angajați legal în România și care dețin un certificat de competență profesională eliberat de autoritatea competentă a unui stat membru.
- (3) Atestatul este proprietatea operatorului de transport, are valabilitate de 5 ani și doar atâta timp cât sunt menținute condițiile în baza cărora a fost eliberat.

(4) Modelul atestatului de conducător auto este conform cu modelul din anexa III a Regulamentului 1072/2009 și are elementele de siguranță prevăzute la anexa I a Regulamentului 1071/2009

TITLUL 2

Școli de conducători auto

Articolul 33

(1) Școlile de conducători auto, școlile de conducători de tramvaie și/sau de troleibuze autorizate fac parte din cadrul instituțional național în domeniul siguranței rutiere, care asigură pregătirea persoanelor în vederea obținerii permiselor de conducere, în baza programelor de școlarizare, aprobate de Minister, și a metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică, stabilită prin ordin.

(2) Pentru a putea funcționa, școlile de conducători auto, școlile de conducători de tramvaie și/sau de troleibuze vor fi autorizate de către Minister, după o metodologie stabilită prin ordin.

(3) Școlile autorizate prevăzute la alineatul (2) sunt următoarele:

- a) școli de conducători auto ori școli de conducători de tramvaie și/sau troleibuze, persoane juridice, care funcționează înmatriculate ca societăți comerciale/regii autonome;
- b) școli de conducători auto care funcționează în cadrul unităților cu profil auto, aparținând sistemului național de învățământ, de stat sau particular, care școlarizează numai elevii sau studenții proprii, care frecventează cursurile de specialitate ale unităților respective;
- c) școli de conducători auto ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor sau alte unități aparținând sistemului de siguranță națională, care școlarizează conducători auto pentru autovehiculele proprii.

(4) În ceea ce privește autorizarea și funcționarea școlilor de conducători de tramvaie și/sau troleibuze vor fi aplicate corespunzător prevederile privind școlile de conducători auto.

Articolul 34

(1) Pregătirea teoretică și practică a unei persoane în vederea obținerii permisului de conducere sau a unei noi categorii ori subcategorii a acestuia se realizează numai într-o școală de conducători auto autorizată, în condițiile existenței unui contract încheiat între persoană și școală respectivă, pe baza căruia școala asigură persoanei, contra cost, serviciile de pregătire teoretică și practică necesare.

(2) Pregătirea teoretică și practică se efectuează, în școlile prevăzute la alineatul (1), cu proprii profesori de legislație rutieră atestați și proprii instructori de pregătire practică atestați, care au calitatea de angajați.

(3) Pregătirea practică prevăzută la alineatul (1) se efectuează numai cu autovehicule care dețin copie conformă a autorizației de funcționare a școlii și certificat de agreare a vehiculului eliberat de Minister.

(4) Persoana prevăzută la alineatul (1) poate efectua pregătirea practică numai după finalizarea pregătirii teoretice în școala respectivă.

(5) Activitățile școlii de conducători auto realizate în vederea obținerii permisului de conducere sau a unei noi categorii ori subcategorii a acestuia, cu excepția activității de pregătire practică, se desfășoară numai în locațiile pentru care a fost obținută autorizația de școală de conducători auto.

(6) Atestarea pentru funcția de profesor de legislație rutieră și pentru funcția de instructor de pregătire practică se realizează de către Minister în condițiile stabilite prin ordin.

(7) Locațiile prevăzute la alineatul (5) nu pot avea ca destinație desfășurarea altor activități autorizate.

Articolul 35

(1) Prin derogare de la articolul 34 alineatul (2), pregătirea practică în vederea obținerii permisului de conducere pentru categoriile A, B și BE și subcategoriile acestora, care se efectuează de către școlile autorizate se poate realiza și cu instructori de pregătire practică deținători ai unui certificat de competență profesională, care nu au calitatea de angajați ai acestora, dar care sunt persoane fizice înregistrate la oficiul registrului comerțului, și au fost certificați și autorizați de către Minister, denumiți în continuare instructori autorizați.

(2) Instructorii autorizați, prevăzuți la alineatul (1), pot efectua pregătirea practică a persoanelor numai cu autovehicule deținute de către aceștia în proprietate sau cu contract de leasing, care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 34 alineatul (3).

(3) Instructorul autorizat poate efectua serviciul de pregătire practică a persoanelor, în condițiile prevăzute la alineatul (1), numai pe baza unui contract de colaborare, pentru prestarea serviciului de pregătire practică, încheiat de școală cu instructorul respectiv, în condițiile articolului 16 al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 25 aprilie 2008, cu modificările ulterioare.

(4) Instructorul prevăzut la alineatul (1) poate fi autorizat numai dacă, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, a fost angajat cel puțin 3 ani cu normă întreagă sau a activat cel puțin 6 ani ca instructor auto atestat în cadrul școlilor autorizate sau dacă face dovada ca a deținut anterior autorizație pentru activitatea de pregătire practică a conducătorilor auto eliberată de Minister, cu condiția să nu fi avut suspendat permisul de conducere și/sau certificatul în ultimii 3 ani.

(5) O persoană poate fi certificată ca instructor de pregătire practică doar prin examinare, numai dacă poate face dovada că a activat neîntrerupt ultimii 10 ani, înainte de încetarea raporturilor de muncă, în structurile poliției rutiere sau în structurile regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, în calitate de examinator atestat.

(6) Persoanele prevăzute la alineatul (5), care au avut funcția de ofițeri, în structurile respective, pot obține certificatul de profesor de legislație rutieră doar prin examinare.

(7) Metodologia privind școlarizarea și examinarea în vederea obținerii certificatului de instructor de pregătire practică, a autorizării acestora sau a certificatului de profesor de legislație rutieră se stabilește prin Norme.

TITLUL 3

Centre de perfecționare și pregătire în domeniul transporturilor rutiere

Articolul 36

(1) Centrele de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere, întregesc cadrul național de organizare și efectuare a transporturilor rutiere în condiții de siguranță și de asigurare a unui mediu concurențial normal.

(2) Pregătirea personalului din domeniul transporturilor rutiere se efectuează în cadrul centrelor de pregătire și perfecționare autorizate de Minister, iar procesul de pregătire desfășoară în conformitate cu regulamentul de funcționare al acestora și al programelor de pregătire, stabilite de Minister.

(3) Activitatea de examinare se poate realiza fie cu personal de examinare din cadrul unei/unor instituții desemnate de Minister, fie cu personal de examinare independent.

(4) Prin derogare de la alineatul (2), centrele de pregătire și perfecționare care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, precum și în celelalte instituții componente ale sistemului național de apărare, pentru nevoile proprii, nu sunt autorizate de Minister.

(5) Formarea realizată în centrele de la alineatul (4) nu este asimilată formării profesionale din centrele autorizate de Minister.

(6) Formarea continuă a conducătorilor auto se poate realiza și în cadrul întreprinderii, în cazul în care aceasta deține sau are încheiate contracte cu personal specializat pentru susținerea cursurilor de formare.

(7) Întreprinderile în cadrul cărora se realizează formarea continuă a conducătorilor auto au obligația să respecte standardele de calitate impuse de Minister prin norme și să poată face dovada, în orice moment, că aceste cursuri sunt organizate și conducătorii auto ai întreprinderii participă efectiv la ele.

CAPITOLUL V

Activități conexe transportului rutier

Articolul 37

- (1) Activitățile conexe transportului rutier sunt activitatea de autogară și activitatea de intermediere.
- (2) Pentru ca o întreprindere să poată desfășura activități conexe transportului rutier, aceasta trebuie să fie licențiată de Minister.

Articolul 38

- (1) O întreprindere poate fi licențiată pentru a efectua activitatea de autogară în condițiile respectării cerințelor privind sediul și buna reputație.
- (2) Cerința de sediu este îndeplinită în cazul în care întreprinderea deține un sediu real cu destinația de autogară, autorizat ca atare de Minister, și toate facilitățile impuse pentru acesta de Minister prin ordin.
- (3) Cerința de bună reputație este îndeplinită în cazul în care nu există niciun motiv serios pentru a pune la îndoială buna reputație a administratorului întreprinderii sau a întreprinderii, cum ar fi condamnări sau sancțiuni rezultate în urma oricăror încălcări grave ale normelor naționale în vigoare în următoarele domenii:
 - (a) drept comercial;
 - (b) legislația privind insolvența;
 - (c) condițiile de remunerare și de muncă ale profesiei;
 - (d) circulația rutieră;
 - (e) răspunderea profesională;
 - (f) traficul cu ființe umane sau traficul de droguri

Articolul 39

- (1) Solicitarea pentru înființarea sau desființarea unei autogări se aprobă de către autoritatea administrației publice locale.
- (2) Este interzisă schimbarea destinației unei autogări, desființarea acesteia sau schimbarea destinației unor spații ale unei autogări, în mai puțin de 6 luni de la notificarea acestei intenții de către proprietarul autogării respective.

Articolul 40

Amenajarea, semnalizarea rutieră și întreținerea stațiilor publice pentru urcarea/coborârea persoanelor transportate se asigură de administrația publică locală, administratorul drumului sau deținătorul acestuia, după caz.

Articolul 41

- (1) În cazul transportului rutier public de persoane prin servicii regulate în trafic județean, interjudețean sau internațional, plecările, opririle în tranzit și sosirile se realizează din/în autogări.

(2) În cazul în care administrația publică locală solicită ca într-o localitate, pe lângă plecările, sosirile sau opririle în tranzit, realizate într-o autogară, să existe și alte opriri în tranzit, Ministerul poate aproba aceasta solicitare.

(3) În localitățile în care nu există autogări sau capacitatea acestora este depășită, plecările, opririle în tranzit și sosirile se realizează din/în stații publice stabilite de administrația publică locală, la solicitarea Autorității Rutiere Române, în conformitate cu programele de transport aprobate.

(4) Pentru traseele dintre municipiul București și județul Ilfov, respectiv localitățile din județul Ilfov, plecările, sosirile și opririle în tranzit se realizează din/în autogările sau stațiile publice stabilite de administrația publică locală, după caz.

Articolul 42

(1) Oprirea în autogară în vederea urcării/coborârii persoanelor transportate, în cazul serviciilor regulate de transport rutier de persoane, este permisă numai în situația în care graficul de circulație al licenței de traseu are prevăzută stația respectivă.

(2) Accesul operatorilor de transport rutier public de persoane prin servicii regulate, în stațiile publice, este fără plată, egal și nediscriminatoriu, conform graficelor de circulație.

(3) Operatorii de transport rutier care efectuează transport rutier public de persoane prin servicii regulate conform graficului de circulație au acces egal și nediscriminatoriu la serviciile autogărilor, contra cost.

Articolul 43

(1) O întreprindere poate fi licențiată pentru a efectua activitatea de intermediere în domeniul transporturilor în condițiile respectării cerințelor privind sediul, buna reputație și competența profesională.

(2) Cerința de sediu este îndeplinită în cazul în care întreprinderea deține un sediu real, autorizat ca atare de Minister, și toate facilitățile impuse pentru acesta prin norme.

(3) Pentru a stabili dacă o întreprindere îndeplinește cerința de bună reputație, Ministerul ia în considerare conduita întreprinderii, a administratorului acesteia și a oricărei alte persoane care implicate în luarea deciziilor în cadrul întreprinderii.

(4) Cerința de bună reputație este îndeplinită în cazul în care nu există niciun motiv serios pentru a pune la îndoială buna reputație a întreprinderii, a administratorului întreprinderii sau a oricărei persoane implicate în luarea deciziilor, cum ar fi condamnări sau sancțiuni rezultate în urma oricăror încălcări grave ale normelor naționale în vigoare în următoarele domenii:

(g) drept comercial;

(h) legislația privind insolvența;

(i) condițiile de remunerare și de muncă ale profesiei;

(j) circulația rutieră;

(k) răspunderea profesională;

(l) traficul cu ființe umane sau traficul de droguri

(5) În plus față de condițiile de la alineatul (4), este necesar ca întreprinderea, administratorul sau orice altă persoană implicată în luarea deciziilor în cadrul întreprinderii să nu fi fost, în unul sau mai multe state membre, condamnat(ă) sau să nu i se fi aplicat sancțiuni pentru încălcări grave ale normelor comunitare în special în ceea ce privește:

(a) perioadele de conducere și perioadele de repaus ale conducătorilor auto, timpul de lucru, instalarea și utilizarea aparatului de înregistrare;

(b) masa și dimensiunile maxime ale vehiculelor utilitare utilizate în trafic internațional;

(c) calificarea inițială și formarea continuă a conducătorilor auto;

(d) controlul tehnic al vehiculelor utilitare, inclusiv inspecțiile tehnice obligatorii ale autovehiculelor;

- (e) accesul la piața transportului rutier internațional de marfă sau, după caz, accesul la piața transportului rutier de persoane;
 - (f) siguranța transportului rutier de mărfuri periculoase;
 - (g) instalarea și utilizarea dispozitivelor de limitare a vitezei pe anumite categorii de vehicule;
 - (h) permisul de conducere;
 - (i) accesul la ocupație;
 - (j) transportul de animale.
- (6) Cerința de competență profesională se consideră îndeplinită dacă administratorul întreprinderii sau persoana din cadrul întreprinderii care ia decizii în privința transportului rutier a absolvit un curs de formare profesională în conformitate cu dispozițiile articolului 16.

Articolul 44

- (1) Activitățile de intermediere a operațiunilor de transport rutier public se realizează pe baza de contracte prin preluarea de la beneficiari a comenzilor de transport rutier, acestea urmând a fi executate de intermediar, în numele sau, prin intermediul unui operator de transport rutier, pe baza de contracte.
- (2) Drepturile, obligațiile și răspunderile intermediarului rezultă din prevederile contractului de intermediere încheiat între părți.
- (3)

CAPITOLUL VI

Timp de lucru, perioade de conducere, perioade de repaus și pauze

Articolul 45

- (1) Durata medie a săptămânii de lucru nu poate depăși 48 de ore. Durata maximă a săptămânii de lucru poate fi prelungită la 60 de ore numai dacă media de 48 de ore pe săptămână nu este depășită pe parcursul a patru luni. Articolul 6 alineatul (6a) din Regulamentul 561/2006, așa cum a fost modificat ultima dată, sau, dacă este necesar, al patrulea paragraf din articolul 6 alineatul (1) din acordul AETR au prioritate în fața prezentei legi, în măsura în care conducătorii auto respectivi nu depășesc o medie a timpului de lucru de 48 de ore pe săptămână pe parcursul a patru luni.
- (2) Timpul de lucru pentru diverși angajatori reprezintă suma orelor de lucru; angajatorul solicită în scris lucrătorului mobil respectiv să prezinte o situație a duratei lucrate în contul unui alt angajator; lucrătorul mobil prezintă aceste informații în scris.

Articolul 46

- (1) Perioadele de conducere, perioadele de odihnă și pauzele în domeniul transportului rutier de mărfuri și persoane sunt reglementate în conformitate cu dispozițiile Regulamentului 561/2006.
- (2) Notele de orientare elaborate de Comisia Europeană în aplicarea regulamentului menționat la alineatul (1) se aplică *per se*.

CAPITOLUL VII

Vehicule

TITLUL 1

Aparatul de înregistrare

Articolul 47

- (1) Toate vehiculele care intră sub incidența prezentei legi trebuie dotate cu aparate de înregistrare a perioadelor de conducere, perioadelor de odihnă și a pauzelor.

(2) Construcția, montarea și utilizarea aparatelor de înregistrare – tahografe – prevăzute la alineatul (1) se realizează în conformitate cu dispozițiile Regulamentului 3820/1985 și ale Regulamentului 561/2006.

TITLUL 2

Dispozitive de limitare a vitezei

Articolul 48

(1) Toate vehiculele care intră sub incidența prezentei legi trebuie dotate cu dispozitive de limitare a vitezei.

(2) Ministerul trebuie să se asigure că, la omologarea în vederea înmatriculării sau cu ocazia inspecției tehnice periodice, vehiculele de transport persoane sunt dotate cu dispozitive care le limitează viteza la maxim 100 km/h, iar vehiculele de transport marfă sunt dotate cu dispozitive care le limitează viteza la maxim 90 km/h.

(3) Construcția, montarea și utilizarea dispozitivelor de limitare a vitezei se stabilesc prin norme.

TITLUL 3

Articolul 49

(1) Transportul rutier poate fi efectuat numai cu vehicule rutiere a căror stare tehnică corespunde reglementărilor specifice în vigoare, având inspecția tehnică periodică valabilă, acestea fiind clasificate/încadrate corespunzător, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Pentru accesul pe infrastructura rutieră vehiculele rutiere fabricate în țară sau în străinătate, înmatriculate sau care urmează să fie înmatriculate în România, sunt supuse omologării în vederea înmatriculării sau înregistrării și/sau inspecției tehnice periodice, după caz, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(3) Transportul rutier de mărfuri și/sau de persoane se efectuează numai cu vehicule rutiere destinate prin construcție tipului respectiv de transport și dotate cu tahografe și limitatoare de viteză, în conformitate cu reglementările în vigoare.

Articolul 50

(1) Omologarea în vederea înmatriculării sau înregistrării vehiculelor rutiere se acordă de către Minister, care eliberează și cartea de identitate a vehiculului rutier, în condițiile stabilite prin prevederile legale în vigoare.

(2) Certificarea autenticității și omologarea vehiculelor rutiere în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora se realizează în condițiile stabilite prin prevederile legale în vigoare.

(3) Producătorii de vehicule rutiere, reprezentanții autorizați ai acestora sau persoanele fizice ori juridice care importă vehicule rutiere, după caz, au obligația să solicite omologarea vehiculelor rutiere în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Articolul 51

(1) În scopul facilitării controlului vehiculelor care fac obiectul prezentei legi, utilizate de către operatorii de transport/întreprinderi, aceștia au obligația dotării acestora cu plăcuțe din care să rezulte dimensiunile și masele maxime admise/autorizate ale vehiculului.

(2) Modelul și locul de aplicare a plăcuțelor se stabilesc de Minister prin ordin.

(3) Plăcuțele prevăzute la alineatul (1) fac dovada conformității vehiculului respectiv cu prevederile legislației comunitare referitoare la dimensiunile maxime admise și masele maxime admise/autorizate.

Articolul 52

(1) Întreprinderile care efectuează servicii de reparații, reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, de dezmembrare a vehiculelor rutiere scoase din uz, precum și de inspecție tehnică periodică a vehiculelor rutiere pot desfășura aceste activități numai pe baza autorizației tehnice eliberate de Minister, în condițiile stabilite prin prevederile legale în vigoare.

(2) Condițiile de desfășurare a activităților de reparații, reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, de dezmembrare a vehiculelor rutiere scoase din uz sau de inspecție tehnică periodică a vehiculelor rutiere, precum și condițiile de acordare a autorizațiilor tehnice întreprinderilor care efectuează asemenea servicii se stabilesc de Minister prin prevederile legale în vigoare.

Articolul 53

(1) Produsele și materialele de exploatare utilizate la vehiculele rutiere fabricate în țară sau importate trebuie să fie certificate și/sau omologate din punct de vedere tehnic, potrivit prevederilor legale în vigoare, de Minister.

(2) Lista produselor și materialelor de exploatare utilizate la vehiculele rutiere pentru care se impune certificarea sau omologarea se stabilește de Minister prin prevederile legale în vigoare.

CAPITOLUL VIII

Infrastructura rutieră

TITLUL 1

Autorizații

Articolul 54

(1) Infrastructura de transport rutier este definită în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu ultimele modificări.

(2) Accesul la infrastructura rutieră este liber și nediscriminatoriu pentru toți utilizatorii acesteia.

Articolul 55

(1) Transporturile rutiere de mărfuri și persoane care folosesc vehicule ce se încadrează în limitele maxime de mase și dimensiuni prevăzute în anexa 1 la Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu ultimele modificări nu necesită autorizare.

(2) Transporturile rutiere de mărfuri care folosesc vehicule care depășesc limitele de lungime, lățime și/sau înălțime pot fi autorizate de administratorul drumului în condițiile stabilite prin norme.

(3) Transporturile rutiere de mărfuri care folosesc vehicule care nu depășesc limitele de masă maxime admise pe axă pentru drumurile reabilite pot fi autorizate pentru porțiunile de drum nereabilite care trebuie utilizate pentru accesul la punctele de încărcare/descărcare a mărfii.

(4) Transportul combinat de mărfuri în containere de 45" poate fi autorizat în cazul în care limita masei maxime admise pe axă a vehiculului încărcat nu depășește limita maximă pe axă admisă pe drumurile reabilite.

(5) Autorizațiile pentru depășirea limitelor de masă sau dimensiuni se pot acorda pe cursă, lunar sau anual, în condițiile stabilite prin norme.

(6) Autorizațiile pentru depășirea limitelor de masă și dimensiuni se eliberează de către administratorul drumului național.

(7) În cazul în care traseul urmărit de transporturile ce depășesc limitele de masă și dimensiuni urmează a traversa localități sau a folosi drumuri care nu sunt administrate de administratorul drumurilor naționale, acesta din urmă va elibera autorizațiile pentru depășire pentru întreg traseul, în urma

consultării cu administratorii celorlalte drumuri de pe traseu, într-un interval de timp care nu poate depăși 15 zile.

Articolul 56

- (1) Autorizațiile menționate la articolul 55 se eliberează de către administratorul drumurilor naționale contra cost, în mod nediscriminatoriu.
- (2) Costul unei astfel de autorizații este format din costul de eliberare, care trebuie să acopere doar cheltuielile administrative de eliberare, și costul de parcurs, care se stabilește prin norme.

TITLUL 3

Tarife pentru utilizarea drumurilor și tarife de trecere

Articolul 57

- (1) Vehiculele au acces la drumul public numai în condiția în care deținătorii acestora achită tarifele corespunzătoare pentru utilizarea infrastructurii, stabilite conform legii.
- (2) Modul de formare și de aplicare a tarifelor de utilizare a drumurilor se stabilește prin lege specială.
- (3) Tarifele de utilizare a drumurilor au aplicabilitate pe întreaga rețea de drumuri naționale, chiar dacă traversează localități, cu excepția cazului în care pentru localitățile respective există centuri ocolitoare
- (4) Tarifele de utilizare a drumurilor au la bază concepția și limitele stabilite prin Directiva 1999/62.

Articolul 58

- (1) Pentru utilizarea lucrărilor de artă (poduri, viaducte etc.) administratorul drumului poate aplica tarife de trecere.
- (2) Tarifele de trecere au la bază un studiu de impact și urmăresc să asigure fondurile necesare pentru recuperarea investiției și întreținerea în condiții de siguranță a traficului a lucrării de artă respective.

Articolul 59

Este interzisă introducerea de taxe/tarife de trecere sau de utilizare pentru infrastructura de transport rutier administrată de autoritățile locale.

CAPITOLUL IX

Siguranța rutieră

Articolul 60

De respectarea prevederilor privind siguranța circulației sunt răspunzătoare toate întreprinderile deținătoare de vehicule rutiere, persoanele cu funcții care concură la siguranța circulației, administratorii infrastructurii rutiere, precum și întreprinderile autorizate să execute lucrări de întreținere și reparații a infrastructurii rutiere, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Articolul 61

- (1) Pentru asigurarea siguranței circulației și fluenței traficului în zilele de sâmbătă, duminică, sărbători legale, precum și în alte perioade, se pot institui restricții de circulație pentru anumite categorii de vehicule.

(2) Restricțiile, tipurile de vehicule, perioadele de aplicare și excepțiile se stabilesc prin ordin al autorității competente sau prin ordine comune ale ministerelor interesate, după caz.

(3) În cazul instituirii restricțiilor de circulație, Ministerul stabilește variantele ocolitoare cu ruta cea mai scurtă pe care permite circulația temporară a vehiculelor restricționate, cu ridicarea temporară a portanței variantelor ocolitoare la nivelul celei a drumului pe care este instituită restricția.

(4) Instituirea restricțiilor se anunță utilizatorilor infrastructurii, prin mass media, cu minim 15 zile înainte de intrarea în vigoare a acestora, exceptând cazurile de forță majoră.

CAPITOLUL X

Controlul activităților de transport rutier, a activităților conexe transporturilor rutiere

TITLUL 1

Inspectoratul rutier

Articolul 62

(1) În condițiile dezvoltării pieței comune pentru transportul rutier, siguranța rutieră impune inspecția și controlul unitar al respectării tuturor reglementărilor, atât în trafic, cât și la sediul întreprinderilor, în cadrul unui sistem național unic de control.

(2) Ministerul asigură organizarea unui sistem național unic de control prin înființarea Inspectoratului Național de Control Rutier, numit INCR, cu agenții teritoriale, care reprezintă autoritatea de control rutier, aflat în subordinea Ministerului.

(3) INCR își desfășoară activitatea, la nivel teritorial, prin Inspectoratele teritoriale de Control Rutier cu sediul în cadrul agențiilor teritoriale ale Autorității Rutiere Române, având dotarea standard și competențele legale corespunzătoare, care să le permită îndeplinirea efectivă și eficientă a atribuțiilor de control.

(4) Personalul cu atribuții de control din cadrul ARR, RAR și CNADNR se transferă în interesul serviciului la INCR.

Articolul 63

Principalele atribuții ale INCR sunt următoarele:

- a) coordonează punerea în aplicare a Strategiei naționale de control rutier, elaborată și aprobată de Minister, în conformitate cu prevederile naționale și comunitare în vigoare;
- b) cooperează cu autoritățile de control similare ale statelor membre, sub forma controalelor concertate, a inițiativelor de formare profesională comună, a schimbului electronic de informații și a schimbului de experiență;
- c) asigură echipamentele de control standard, necesare desfășurării controalelor, conform tematicilor, în trafic și la sediu;
- d) asigură baza de date necesară realizării activității de control, în conformitate cu prevederile articolului 3 din Directiva nr. 2006/22/CE;
- e) alte atribuții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Articolul 64

(1) Controalele se efectuează în trafic sau la sediile întreprinderilor.

(2) Se supun controlului în trafic următorii:

- a) conducătorii auto pentru care reglementările în vigoare impun obligativitatea deținerii unui certificat de competență profesională/atestat de conducător auto;
- b) lucrătorii mobili, așa cum sunt definiți în Directiva 2002/15;

- c) vehiculele rutiere pentru care reglementările în vigoare impun obligativitatea existenței unei copii conforme a licenței de transport/certificatului de transport în cont propriu/autorizației de transport în regim de taxi/în regim de închiriere/autorizației de funcționare a unei școli de conducători auto, după caz.
- (3) Controlul la sediu se efectuează în cazul următoarelor întreprinderi:
- a) întreprinderile care dețin licențe de transport;
 - b) întreprinderile care dețin certificate de transport în cont propriu;
 - c) întreprinderile care dețin licențe pentru activități conexe transportului rutier;
 - d) școlile de conducători de autovehicule, de tramvaie sau de troleibuze, care dețin autorizații de funcționare;
 - e) întreprinderile care dețin autorizații de transport în regim de taxi sau în regim de închiriere;
- (4) Controalele în trafic se realizează în conformitate cu reglementările în vigoare, precum și cele prevăzute în norme.
- (5) Controalele la sediu se realizează:
- a) periodic, pe baza unei programări;
 - b) ori de câte ori s-au constatat, cu ocazia controalelor în trafic, abateri grave de la dispozițiile Regulamentului 3821/85 și ale Regulamentului 561/2006, precum și de la dispozițiile prezentei legi;
 - c) dacă întreprinderea a fost clasificată ca prezentând un grad de risc ridicat, conform criteriilor stabilite prin norme.

Articolul 65

- (1) Este interzisă efectuarea transporturilor neautorizate contra-cost sau în cont propriu, de mărfuri sau de persoane, de către orice persoană, cu autovehicule destinate acestor transporturi, fără respectarea prevederilor prezentei legi sau a legilor speciale care reglementează transportul local, după caz.
- (2) Controlul, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor privind nerespectarea dispozițiilor alineatului (1), se realizează de către inspectorii de trafic și/sau poliția rutieră, în conformitate cu atribuțiile acestora, cu prevederile prezentei legi, a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sau a legilor speciale privind transportul local, după caz.

Articolul 66

- (1) Angajații INCR însărcinați cu controlul se numesc inspectorii de trafic.
- (2) Inspectorii de trafic sunt independenți politic și se subordonează direct inspectorului de stat șef.
- (3) Inspectorii de trafic asigură verificarea respectării condițiilor de operare a transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora, verificarea stării tehnice a vehiculelor rutiere utilizate la operațiunile de transport rutier, verificarea respectării limitelor maselor și/sau dimensiunilor maxime admise/autorizate și a achitării tarifului de utilizare a infrastructurii de transport rutier, precum și verificarea activității de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere.
- (4) În cursul efectuării acțiunilor de control, inspectorii de trafic au obligația de a purta uniforma de serviciu și/sau echipamentul de protecție, de a deține asupra lor legitimația de serviciu, ordinul de control și dotarea standard necesară, și de a respecta prevederile legale privind constatarea contravențiilor, aplicarea sancțiunilor contravenționale, a sancțiunilor contravenționale complementare, precum și dispunerea măsurilor de siguranță și/sau securitate necesare.

TITLUL 2

Control

Articolul 67

(1) Atribuțiile și obligațiile inspectorilor de trafic se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu prevederile prezentei legi, a legilor speciale din domeniul transporturilor în vigoare și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Modul de efectuare a controlului asupra transporturilor rutiere și activităților conexe acestora, modelul și însemnele uniformei, precum și dotarea și inscripționarea autovehiculelor de control, se stabilesc de Minister prin norme.

(3) Controlul la sediu se efectuează numai pe baza unui ordin de control, emis de inspectoratul respectiv, care conține tematica controlului. O copie a ordinului de control se înmânează întreprinderii controlate.

(4) Dacă în momentul controlului la sediu, inspectorii constată încălcări grave, care nu fac obiectul tematicii de control, acestea vor constitui elemente suplimentare de control, consemnându-se corespunzător în documentele de constatare.

Articolul 68

(1) În cazul unui control la sediul întreprinderii, inspectorii de trafic au următoarele drepturi:

- a) de acces în spațiile întreprinderii, mai puțin cele cu destinație de locuință, și la bordul vehiculelor deținute de către acestea, între orele 08:00 și 17:00;
- b) să solicite orice documente care să le permită să constate prețurile practicate, volumul de activitate realizat, timpul de lucru, perioadele de conducere, perioadele de odihnă, pauzele, documentele vehiculelor, documentele persoanelor angajate, în special cele ale conducătorilor auto și ale managerilor de transport.

(2) În cazul unui control efectuat în trafic asupra unui vehicul, inspectorii de trafic au dreptul de acces atât în spațiul destinat conducătorului auto, cât și în spațiul destinat transportului de mărfuri și/sau de persoane pentru efectuarea controlului și efectuarea verificărilor care se impun, în condițiile prezentei legi.

(3) Controalele vizează în principal verificarea modului cum sunt respectate prevederile privind:

- a) desfășurarea operațiunilor de transport public și de transport în cont propriu;
- b) desfășurarea activităților conexe transportului rutier;
- c) modul de utilizare a vehiculelor;
- d) modul de gestionare și utilizare a infrastructurii rutiere;
- e) respectarea timpilor de conducere, de repaus și de pauză de către conducătorii auto;
- f) dotarea vehiculelor cu aparatura și echipamentele impuse de reglementările în vigoare;
- g) obligațiile operatorilor de transport, a întreprinderilor de transport în cont propriu sau a transportatorilor autorizați, precum și a conducătorilor auto privind transportul efectuat;
- h) existența, valabilitatea și conformitatea documentelor care trebuie să se găsească la bordul vehiculelor sau care trebuie deținute de conducătorii auto;
- i) limitele maselor totale maxime autorizate și a dimensiunilor maxime de gabarit, admise, ale vehiculelor utilizate la operațiunile de transport, precum și a modului de prindere a mărfurilor transportate;
- j) prevederile privind transportul mărfurilor periculoase;
- k) starea tehnică a vehiculelor rutiere utilizate la operațiunile de transport rutier, aflate la sediu și în trafic, precum și respectarea cerințelor privind siguranța rutieră și protecția mediului;
- l) interdicția efectuării transporturilor frauduloase de mărfuri sau de persoane, de către întreprinderile de transport sau de către alte persoane fizice sau juridice;

- m) concordanța între înscrisurile din documentele de transport și mărfurile sau, după caz, categoriile persoanelor transportate;
 - n) existența și valabilitatea legitimațiilor de călătorie, în cazul transportului prin servicii regulate;
 - o) funcționarea școlilor de conducători auto, de tramvaie sau de troleibuze, inclusiv în ce privește instruirea practică a persoanelor;
 - p) funcționarea unităților autorizate pentru calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto și a managerilor de transport;
 - q) interdicția efectuării operațiunilor de cabotaj;
 - r) respectarea menținerii în termenele de valabilitate a certificatelor de competență profesională, a atestatelor de conducător auto și a avizelor medicale și psihologice.
- (4) În cazul transporturilor de mărfuri suspectate a fi mărfuri periculoase, inspectorii de trafic au dreptul să preleveze mostre care vor fi transmise pentru analiza laboratoarelor autorizate, în condițiile stabilite prin norme.
- (5) În exercitarea atribuțiilor de control, se interzice inspectorilor de trafic să efectueze controlul pe criterii discriminatorii.

Articolul 69

- (1) Prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inspectorii de trafic au dreptul să oprească autovehiculele prevăzute la articolul 64 alineatul (2) litera c), care circula pe drumul public, semnalizând regulamentar din poziția statică, în același mod ca și polițiștii rutieri sau din autovehiculul din dotare aflat în mers, utilizând obligatoriu, concomitent, dispozitivele prevăzute la alineatul (2).
- (2) Prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, autovehiculele inspectorilor de trafic vor fi dotate cu dispozitive de semnalizare luminoasă cu mesaje variabile de culoare roșie, de care aceștia pot face uz numai pentru oprirea în trafic a vehiculelor prevăzute la alineatul (1), pentru control.

Articolul 70

- (1) În cursul exercitării controlului în trafic inspectorii de trafic emit un raport de inspecție în care sunt trecute informații cu privire la verificarea vehiculului, documentelor acestuia, documentelor întreprinderii și a documentelor conducătorului auto.
- (2) Pe lângă raportul de inspecție, inspectorii de trafic pot emite, după caz, următoarele documente:
- (a) notă de rectificare a defectelor,
 - (b) proces verbal de constatare și sancționare a contravenției,
 - (c) proces verbal de constatare a infracțiunii,
 - (d) proces verbal de imobilizare a vehiculului.
- (3) Nota de rectificare a defectelor se referă la defectele identificate la vehiculul controlat și are ca obiect acordarea unui termen de maxim 10 zile pentru rectificare a defectelor, în cazul defectelor minore sau grave identificate la un vehicul controlat care nu pun în pericol siguranța rutieră sau viața sau sănătatea participanților la trafic. Această notă nu are caracter sancționatoriu.
- (4) Procesul verbal de constatare/sancționare a contravenției se aplică în cazul în care în urma inspecției au fost identificate contravenții la legislația din domeniul transporturilor rutiere. Acestea se înmânează conducătorului auto, se transmit întreprinderii sau ambilor.
- (5) Procesul verbal de constatare a infracțiunii se eliberează în cazul în care a fost identificată de către inspectorii de trafic o faptă care poate avea caracter de infracțiune. Acesta se înmânează conducătorului auto sau se transmite întreprinderii, iar un exemplar este transmis procuraturii de pe lângă tribunalul localității unde întreprinderea își are sediul. În urma analizei faptelor, procuratura va

decide dacă s-a produs o infracțiune sau nu, și precum și asupra începerii sau neînceperii urmăririi penale.

- (6) Procesul verbal de imobilizare a vehiculului este emis în următoarele cazuri:
- (a) la identificarea unor defecte foarte grave ale vehiculului care pun în pericol siguranța rutieră și viața sau sănătatea participanților la trafic,
 - (b) în cazul vehiculelor care depășesc cu mai mult de 30% masele maxime admise pe o anumită secțiune de drum fără a deține autorizația necesară,
 - (c) în cazul depășirii cu mai mult de 15 de minute a perioadei de conducere,
 - (d) în cazul reducerii cu mai mult de o oră a perioadei zilnice de repaus,
 - (e) în cazul reducerii cu mai mult de două ore a perioadei săptămânale de repaus,
 - (f) în cazul lipsei de la bord a documentelor necesare efectuării transportului,
 - (g) în cazul transportului neregulamentar de mărfuri periculoase.
- (7) Imobilizarea vehiculului rutier se realizează în condiții de siguranță și securitate ale transportului și vehiculului, în spații special amenajate.

CAPITOLUL XI

Contravenții și sancțiuni

Articolul 71

- (1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea civilă, administrativă, contravențională sau penală, după caz.
- (2) Contravențiile se clasifică, după gravitatea faptei, în:
- (a) minore,
 - (b) grave,
 - (c) foarte grave.

Articolul 72

Constituie contravenții minore:

- 1) Depășirea duratei de conducere zilnice de 9 h dacă posibilitatea de prelungire la 10 h nu este permisă, cu până la o oră,
- 2) Depășirea duratei de conducere zilnice de 10 h dacă posibilitatea de prelungire la 10 h permisă, cu până la o oră,
- 3) Depășirea duratei de conducere săptămânale cu până la patru ore,
- 4) Depășirea duratei de conducere acumulate în 2 săptămâni consecutive cu până la 10 ore,
- 5) Depășirea duratei neîntrerupte de conducere cu până la 30 de minute,
- 6) Nerespectarea perioadei de repaus zilnic de 11 h, dacă perioada redusă de repaus zilnic nu este permisă, cu până la o oră,
- 7) Nerespectarea perioadei reduse de repaus zilnic de 9 h, dacă reducerea este permisă, cu până la o oră,
- 8) Perioadă de repaus zilnic împărțită, insuficientă de mai puțin de 3 h + 9 h, cu până la o oră (3 h + 8 h),
- 9) Nerespectarea perioadei de repaus zilnic de 9 h, pentru conducere în echipaj, cu până la o oră,
- 10) Nerespectarea perioadei reduse de repaus săptămânal de 24 de ore cu până la două ore,

- 11) Nerespectarea perioadei minime de repaus săptămânal de 45 de ore, dacă perioada redusă de repaus săptămânal nu este permisă, cu până la trei ore,
- 12) Nerespectarea obligației de a asigura posibilitatea utilizării imprimantei tahografului digital în trafic la solicitarea personalului de control, conform dispozițiilor articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul 3821/85;
- 13) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (1) teza întâi din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea unor diagrame tahograf sau cartele tahograf murdare sau deteriorate, cu date lizibile;
- 14) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (2) teza întâi din Regulamentul 3821/85, privind scoaterea neautorizată a diagramei tahograf din tahograf sau a cartelei tahograf din tahograful digital fără impact asupra datelor înregistrate;
- 15) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (2) teza întâi din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea acestora pentru o perioadă mai lungă decât cea prevăzută, fără pierderea datelor;
- 16) Necompletarea pe diagrama tahograf a datei de începere și de încheiere a utilizării;
- 17) Necompletarea pe diagrama tahograf a numărului de înregistrare;
- 18) Necompletarea pe diagrama tahograf a datelor de pe contorul kilometric (la punctul final);
- 19) Necompletarea pe diagrama tahograf a orei schimbării vehiculului;
- 20) Neintroducerea în aparatul tahograf a simbolului țării;

Articolul 73

Constituie contravenții grave:

- 2) Neîndeplinirea obligațiilor ce le revin întreprinderilor, operatorilor de transport rutier și operatorilor de activități conexe transportului rutier;
- 3) Nerespectarea prevederilor licenței de traseu, ale autorizației de transport internațional sau ale graficului de circulație;
- 4) Transportul rutier de persoane pe un traseu județean, interjudețean sau internațional al mai multor persoane decât numărul de locuri pe scaune prevăzut în certificatul de înmatriculare;
- 5) Completarea necorespunzătoare a documentelor necesare efectuării transporturilor rutiere;
- 6) Efectuarea de transport rutier de mărfuri și/sau de persoane cu alte vehicule decât cele destinate prin construcție categoriei, respectiv tipului de transport;
- 7) Nedeținerea la sediul întreprinderilor sau al operatorilor de transport a documentelor de transport, a cărților de identitate ale vehiculelor, a dovezilor dreptului de deținere a vehiculelor pentru vehiculele deținute temporar în folosință sau a evidenței autorizațiilor de transport internațional pentru transportul rutier internațional de marfă ori a contractelor pentru serviciile autogării, după caz;
- 8) Prezentarea de către întreprindere, operatorii de activități conexe sau de către conducătorii auto a documentelor emise de către Minister plastificate ori în copie sau în oricare altă formă ori condiții decât cele în care au fost eliberate;
- 9) Lipsa de la sediul autogării a contractelor pentru accesul la serviciile acesteia;
- 10) Efectuarea de către școlile de conducători auto a pregătirii persoanelor fără respectarea programei de pregătire aprobate;
- 11) Nerespectarea de către școlile de conducători auto a prevederilor privind evidența cursanților;
- 12) Nerespectarea vârstei minime a conducătorilor auto,
- 13) Depășirea duratei de conducere zilnice de 9 h, dacă posibilitatea de prelungire la 10 h nu este permisă, între o oră și două ore,
- 14) Depășirea duratei de conducere zilnice de 10 h, dacă posibilitatea de prelungire la 10 h permisă, între o oră și două ore,

- 15) Depășirea duratei de conducere săptămânale între patru și 10 ore,
- 16) Depășirea duratei de conducere acumulate în 2 săptămâni consecutive între 10 și 22,5 ore,
- 17) Depășirea duratei neîntrerupte de conducere între 30 de minute și 1,5 ore,
- 18) Nerespectarea perioadei de repaus zilnic de 11 h, dacă perioada redusă de repaus zilnic nu este permisă, între o oră și 2,5 ore,
- 19) Nerespectarea perioadei reduse de repaus zilnic de 9 h, dacă reducerea este permisă, între o oră și două ore,
- 20) Perioadă de repaus zilnic împărțită, insuficientă de mai puțin de 3 h + 9 h, între o oră și două ore (3 h + 7 h - 8 h),
- 21) Nerespectarea perioadei de repaus zilnic de 9 h, pentru conducere în echipaj, între o oră și două ore,
- 22) Nerespectarea perioadei reduse de repaus săptămânal de 24 de ore între două și patru ore,
- 23) Nerespectarea perioadei minime de repaus săptămânal de 45 de ore, dacă perioada redusă de repaus săptămânal nu este permisă, între trei ore și nouă ore,
- 24) Utilizarea unor tahografe digitale necalibrate;
- 25) Nerespectarea dispozițiilor articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul 3821/85, privind asigurarea unui număr suficient de diagrame tahograf corespunzătoare pentru efectuarea operațiunilor de transport;
- 26) Utilizarea unor diagrame tahograf neomologate;
- 27) Nedepunerea în termen de 7 zile calendaristice a unei cereri de înlocuire a cartelelor de conducător auto deteriorate, cu funcționare defectuoasă, pierdute sau furate;
- 28) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul 3821/85, privind reglarea ceasului tahografului;
- 29) Necompletarea pe diagrama tahograf a datei de începere și de încheiere a utilizării;
- 30) Necompletarea pe diagrama tahograf a datelor de pe contorul kilometric (la punctul de pornire);
- 31) Nerespectarea dispozițiilor articolului 16 alineatul (1) teza a doua din Regulamentul 3821/85 cu privire la repararea aparatelor defecte sau cu funcționare defectuoasă în timpul călătoriei;
- 32) Nerespectarea dispozițiilor articolului 16 alineatul (2) teza a doua din Regulamentul 3821/85, cu privire la semnarea fișei de înregistrare;
- 33) Nereturnarea diagramelor tahograf utilizate de către conducătorul auto întreprinderii, spre a fi păstrate la sediu, după 28 de zile de la utilizarea lor;
- 34) efectuarea transportului rutier cu vehicule rutiere care prezintă defecțiuni tehnice majore.

Articolul 74

Constituie contravenții foarte grave:

- 1) Sustragerea sau obstrucționarea efectuării controlului la sediul întreprinderii sau al operatorului de transport rutier care efectuează activități de transport rutier sau activități conexe transportului rutier, după caz
- 2) Efectuarea activității de pregătire practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, fără a deține autorizație de școală de conducători auto sau autorizație de instructor auto, eliberată în condițiile prezentei legi, ori având autorizația suspendată, anulată sau cu valabilitate depășită, după caz;
- 3) Efectuarea transportului rutier de mărfuri sau de persoane în trafic internațional de către un operator de transport rutier dintr-un stat terț, având ca țară de tranzit sau de destinație România, fără existența la bordul vehiculului a autorizației de transport internațional;

- 4) Efectuarea transportului rutier fără existența la bordul vehiculului a dovezii dreptului de deținere a vehiculului, pentru vehiculele deținute în baza unui contract de închiriere sau de leasing. Dreptul de deținere se atestă prin prezența la bordul vehiculului a unei copii conforme cu originalul a contractului de închiriere sau leasing, sau prin certificatul de înmatriculare al autovehiculului pe care la utilizator este trecută întreprinderea care deține licența de transport;
- 5) Efectuarea transportului rutier de mărfuri sau de persoane în trafic național, cu ansambluri de vehicule la care autovehiculul nu este înmatriculat în România;
- 6) Efectuarea transportului rutier de mărfuri perisabile în trafic național sau internațional fără respectarea dispozițiilor articolului 18 alineatul (5);
- 7) Efectuarea transportului rutier public de persoane prin servicii ocazionale în trafic internațional fără respectarea dispozițiilor Acordului privind transportul internațional ocazional de călători cu autocarul și autobuzul (Acordul INTERBUS), semnat de România la Bruxelles la 2 octombrie 2000, ratificat prin Legea nr. 439/2002;
- 8) Efectuarea transportului rutier public de persoane prin servicii ocazionale în trafic național sau internațional cu alte persoane decât cele menționate în documentul de transport;
- 9) Efectuarea transportului rutier de către conducătorul auto fără existența la bordul vehiculului a certificatului de competență profesională sau a dovezii angajării acestuia de către întreprindere în cazul în care vehiculul este deținut în baza unui contract de leasing sau de închiriere. Dovada angajării se poate face fie prin legitimația de serviciu, în cazul conducătorilor auto angajați cu contract de muncă, fie pe baza copiei conforme cu originalul a contractului de prestări servicii;
- 10) Efectuarea transportului rutier de către conducători auto care nu dețin certificat de competență profesională;
- 11) Efectuarea transportului rutier de mărfuri cu un autovehicul condus de un conducător auto, cetățean al unui stat terț, fără ca acesta să dețină atestat de conducător auto;
- 12) Utilizarea de către întreprindere a unor conducători auto fără contract de muncă sau contract de prestări servicii, aviz medical, aviz psihologic sau certificat de competență profesională;
- 13) Refuzul nejustificat al accesului la serviciile autogării, aplicarea tarifelor discriminatorii pentru accesul la serviciile autogării, precum și condiționarea accesului la serviciile autogării de obligativitatea serviciului de vânzare a legitimațiilor de călătorie;
- 14) Permitea accesului la serviciile autogării al vehiculelor operatorilor de transport rutier cu care nu a fost încheiat contract, al vehiculelor operatorilor de transport rutier care nu au prevăzută autogara respectivă ca punct de oprire în graficul de circulație, precum și al vehiculelor operatorilor de transport rutier cu care se efectuează transport rutier de persoane prin servicii regulate speciale sau ocazionale;
- 15) Înstrăinarea documentelor necesare efectuării transporturilor rutiere, precum și utilizarea acestora de către o întreprindere, alta decât întreprinderea titulară;
- 16) Călătoria fără legitimație de călătorie valabilă la transportul rutier public de persoane prin servicii regulate;
- 17) Utilizarea de către școlile de conducători auto, în cadrul procesului de pregătire, a personalului de pregătire teoretică și practică, care nu îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege;
- 18) Utilizarea de către școlile de conducători auto sau de către instructorii auto, autorizați în condițiile prezentei legi, în procesul de pregătire, a vehiculelor rutiere care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege;
- 19) Nerespectarea de către școlile de conducători auto sau de către persoana desemnată care conduce și organizează activitatea școlii de conducători auto a obligațiilor ce îi revin conform legislației în vigoare;
- 20) Neoprirea în trafic a vehiculului la semnalul regulamentar al inspectorilor de trafic;
- 21) Depășirea duratei de conducere zilnice de 9 h, dacă posibilitatea de prelungire la 10 h nu este permisă, cu mai mult de două ore;

- 22) Depășirea duratei de conducere zilnice de 10 h, dacă posibilitatea de prelungire la 10 h permisă, cu mai mult de două ore;
- 23) Depășirea duratei de conducere săptămânale cu mai mult de 10 ore,
- 24) Depășirea duratei de conducere acumulate în 2 săptămâni consecutive cu mai mult de 22,5 ore,
- 25) Depășirea duratei neîntrerupte de conducere cu mai mult de 1,5 ore,
- 26) Nerespectarea perioadei de repaus zilnic de 11 h, dacă perioada redusă de repaus zilnic nu este permisă, cu mai mult de 2,5 ore,
- 27) Nerespectarea perioadei reduse de repaus zilnic de 9 h, dacă reducerea este permisă, cu mai mult de două ore,
- 28) Perioadă de repaus zilnic împărțită, insuficientă de mai puțin de 3 h + 9 h, cu mai mult de două ore (3 h + 7 h),
- 29) Nerespectarea perioadei de repaus zilnic de 9 h, pentru conducere în echipaj, cu mai mult de două ore,
- 30) Nerespectarea perioadei reduse de repaus săptămânal de 24 de ore cu mai mult de patru ore,
- 31) Nerespectarea perioadei minime de repaus săptămânal de 45 de ore, dacă perioada redusă de repaus săptămânal nu este permisă, cu mai mult de nouă ore,
- 32) Plata conducătorului auto în funcție de distanța parcursă sau de cantitatea de marfă transportată,
- 33) Utilizarea unui vehicul fără tahograf sau tahograf digital ori utilizarea unor tahografe sau tahografe digitale neomologate,
- 34) Neutilizarea tahografului omologat montat pe vehicul,
- 35) Montarea unor tahografe sau tahografe digitale neomologate;
- 36) Utilizarea unor tahografe sau tahografe digitale nesigilate;
- 37) Utilizarea unor tahografe sau tahografe digitale montate/ reparate/calibrate de operatori economici neautorizați;
- 38) Utilizarea unor tahografe sau tahografe digitale cu termenul de valabilitate al verificării/calibrării periodice depășit;
- 39) Calibrarea incorectă a unui tahograf sau tahograf digital;
- 40) Utilizarea unor dispozitive ilegale de manipulare a tahografului;
- 41) Montarea unor dispozitive ilegale de manipulare a tahografului;
- 42) Conducerea unui vehicul dotat cu tahograf fără a utiliza diagrame tahograf;
- 43) Conducerea unui vehicul dotat cu tahograf digital fără a utiliza cartela tahograf;
- 44) Nerespectarea obligației întreprinderii de a păstra înregistrările privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto, în conformitate cu dispozițiile articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul 3821/85;
- 45) Nerespectarea dispozițiilor articolului 14 alineatul (4) litera a) teza a treia din Regulamentul 3821/85, privind deținerea, de către un conducător auto, a mai mult de o cartelă tahograf valabilă;
- 46) Nerespectarea dispozițiilor articolului 14 alineatul (4) litera a) teza a treia, din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea, de către un conducător auto, a unei cartele tahograf eliberate altei persoane;
- 47) Nerespectarea dispozițiilor articolului 14 alineatul (4) litera a) teza a treia din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea unei cartele tahograf defecte sau expirate;
- 48) Nerespectarea obligației întreprinderii de a păstra timp de 365 de zile înregistrările privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto, în conformitate cu dispozițiile articolului 14 alineatul (5) din Regulamentul 3821/85;

- 49) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (1) teza întâi din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea unor diagrame tahograf sau cartele tahograf murdare sau deteriorate, cu date ilizibile, sau când cartela tahograf nu se află în posesia conducătorului auto;
- 50) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea incorectă a foilor de înregistrare/cartelelor de conducător auto;
- 51) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (2) teza întâi din Regulamentul 3821/85, privind scoaterea neautorizată a diagramei tahograf din tahograf sau a cartelei tahograf din tahograful digital cu impact asupra datelor înregistrate;
- 52) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (2) teza întâi din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea acestora pentru o perioadă mai lungă decât cea prevăzută, cu pierderea datelor;
- 53) Nerespectarea de către conducătorul auto a obligației prevăzute la articolului 15 alineatul (2) teza a doua din Regulamentul 3821/85, privind introducerea manuală a unor date când acest lucru este necesar;
- 54) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (2) teza a treia din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea diagramei tahograf sau a cartelei tahograf atunci când vehiculul este condus de un echipaj format din mai mulți conducători auto;
- 55) Nerespectarea dispozițiilor articolului 15 alineatul (3) din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea comutatorului;
- 56) Necompletarea pe diagrama tahograf a numelui de familie;
- 57) Necompletarea pe diagrama tahograf a prenumelui;
- 58) Refuzul controlului;
- 59) Imposibilitatea prezentării sau neprezentarea la control a înregistrărilor pentru ziua curentă;
- 60) Imposibilitatea prezentării sau neprezentarea la control a înregistrărilor pentru ultimele 28 de zile;
- 61) Imposibilitatea prezentării sau neprezentarea la control a înregistrărilor a datelor de pe cartela de conducător auto;
- 62) Imposibilitatea prezentării sau neprezentarea la control a înregistrărilor manuale și a documentelor imprimate aferente săptămânii în curs și ultimelor 28 de zile;
- 63) Imposibilitatea prezentării sau neprezentarea la control a cartelei de conducător auto;
- 64) Imposibilitatea prezentării sau neprezentarea la control a documentelor imprimate aferente săptămânii în curs și ultimelor 28 de zile;
- 65) Nerespectarea dispozițiilor articolului 16 alineatul (1) din Regulamentul 3821/85 cu privire la repararea aparatelor defecte sau cu funcționare defectuoasă în ateliere autorizate sau de către tehnicieni autorizați;
- 66) Nerespectarea dispozițiilor articolului 16 alineatul (2) prima teză din Regulamentul 3821/85, privind utilizarea vehiculului și înregistrarea datelor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto în eventualitatea defectării sau funcționării defectuoase a tahografului ori în eventualitatea în care conducătorul auto nu poate utiliza cartela tahograf fiind distrusă, defectă, pierdută sau furată;
- 67) Nerespectarea dispozițiilor articolului 16 alineatul (2) teza a doua din Regulamentul 3821/85, cu privire la trecerea pe fișa de înregistrare a numărului cartelei de conducător auto și/sau a numelui și/sau a numărului permisului de conducere;
- 68) Neprezentarea, în cursul controlului la sediul întreprinderii/operatorului de transport rutier, a înregistrărilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto solicitate de personalul de control;
- 69) Lipsa, la sediul întreprinderii/operatorului de transport rutier, a registrului de sarcini și a orarului serviciului regulat, prevăzute la articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul 561/2006;
- 70) Neînscrierea în registrul de sarcini a tuturor datelor prevăzute la articolul 16 alineatul (2) și alineatul (3) litera a) din Regulamentul 561/2006;

- 71) Nesemnarea registrului de sarcini de către conducătorul întreprinderii/operatorului de transport rutier sau de către o persoană împuternicită de acesta, potrivit dispozițiilor articolului 16 alineatul (3) litera b) din Regulamentul 561/2006;
- 72) Conducerea unui vehicul imobilizat de către Minister;
- 73) Refuzul în cursul controlului de a permite verificarea, reținerea sau copierea oricărei înregistrări privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto;
- 74) Neprezentarea de către conducătorul auto, în cursul controlului în trafic, a unei copii a registrului de sarcini și a orarului serviciului regulat, conform dispozițiilor articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul 561/2006;
- 75) Nerespectarea obligației de a păstra registrul de sarcini o perioadă de cel puțin un an de la expirarea perioadei la care se referă și de a pune la dispoziția conducătorilor auto câte o copie a acestuia, conform dispozițiilor articolului 16 alineatul (3) litera c) din Regulamentul 561/2006;
- 76) Nerespectarea obligației întreprinderii/operatorului de transport rutier de a descărca și stoca la sediu, cel mai târziu la fiecare 28 de zile, datele din cartelele tahograf ale conducătorilor auto și/sau nerespectarea obligației de a descărca și stoca la sediu, cel mai târziu la fiecare 90 de zile, datele din tahografele digitale ale vehiculelor pe care le utilizează;
- 77) Conducerea auto fără un certificat valabil de inspecție tehnică și/sau cu o deficiență foarte gravă, *inter alia*, la nivelul sistemului de frânare, al mecanismului de direcție, al roților/pneurilor, al suspensiei sau al șasiului care ar crea un risc imediat pentru siguranța circulației și care determină decizia de imobilizare a vehiculului.
- 78) Transportul de mărfuri periculoase pentru care transportul este interzis sau care sunt transportate în condiții de izolare interzise sau neaprobate sau fără a avea identificarea acestora ca mărfuri periculoase marcată pe vehicul, punând astfel în pericol viețile sau mediul într-o asemenea măsură încât aceasta determină o decizie de imobilizare a vehiculului;
- 79) Transportul de persoane sau de marfă fără a deține un permis de conducere valabil;
- 80) Transportul de mărfuri cu depășirea cu cel puțin 20% a masei totale maxime autorizate pentru vehicule cu o sarcină maximă admisă care depășește 12 tone sau cu cel puțin 25% pentru vehicule cu o sarcină maximă admisă care nu depășește 12 tone;
- 81) efectuarea transportului rutier cu vehicule rutiere care prezintă defecțiuni tehnice periculoase.

Articolul 75

Constituie contravenții foarte grave care pot avea caracter de infracțiune, în funcție de condițiile în care s-au produs, următoarele:

- 2) Efectuarea transportului rutier sau a activităților conexe acestuia fără a deține licență de transport, certificat de transport în cont propriu, licență pentru activități conexe, licență de traseu sau autorizație de transport internațional, document de transport pentru transportul de persoane prin servicii ocazionale, contract de transport pentru servicii regulate speciale respectiv astfel de documente retrase, expirate sau declarate pierdute, după caz;
- 3) Efectuarea transportului rutier cu un autovehicul fără a deține copia conforma a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu ori în baza unei copii conforme a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu suspendate, expirate, declarate pierdute sau necorespunzătoare tipului de transport efectuat ori care nu aparține întreprinderii respective, după caz;
- 4) Efectuarea transportului rutier în regim de cabotaj;
- 5) Efectuarea transportului rutier public de persoane prin servicii regulate fără a emite legitimații de călătorie;
- 6) Efectuarea de transporturi rutiere prin servicii regulate speciale în trafic național sau internațional cu persoane care nu au în posesia lor legitimații eliberate de beneficiarul transportului;

- 7) Efectuarea de transporturi rutiere în cont propriu cu persoane care nu au în posesia lor documente eliberate de întreprindere, din care sa rezulte ca transportul este în cont propriu, în cazul în care aceste persoane nu pot face dovada angajării lor la întreprindere în termen de 48 de ore;
- 8) Efectuarea de activități de intermediere a operațiunilor de transport rutier public fără existența contractelor de transport stabilite de prezenta lege;
- 9) Utilizarea de conducători auto fără drept de munca în România;
- 10) Falsificarea, ștergerea, distrugerea datelor înregistrate pe foile de înregistrare, a celor stocate în aparatul de înregistrare sau pe cartela de conducător auto, ori a documentelor imprimate din aparatul de înregistrare;
- 11) Manipularea aparatului de înregistrare, a foii de înregistrare sau a cartelei de conducător auto, care

poate conduce la falsificarea datelor și/sau a informațiilor imprimate;

- 12) Prezența unui dispozitiv de manipulare la bordul vehiculului (comutator/fir ...), care poate fi utilizat pentru a falsifica datele și/sau informațiile imprimate;
 - 13) Conducerea vehiculului de către un conducător auto care folosește o cartelă de conducător auto falsificată, care nu îi aparține sau care a fost obținută pe baza unor declarații false și/sau documente falsificate.
- (2) Procesele verbale dresate pentru contravențiile de la alineatul (1) sunt tratate în conformitate cu dispozițiile articolului 70 alineatul (5).

Articolul 76

- (1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi, altele decât cele care întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, constituie contravenție și se sancționează cu avertisment ori cu amendă ca sancțiune principală și, după caz, cu una dintre sancțiunile contravenționale complementare prevăzute la articolul 77.
- (2) Avertismentul consta în atenționarea verbală sau scrisă a contravenientului, însoțită de recomandarea de a respecta dispozițiile legale.
- (3) Avertismentul se aplica în cazul în care prin încălcarea dispozițiilor prezentei legi nu se pune în pericol siguranța rutieră sau viața sau sănătatea participanților la trafic.
- (4) Sancțiunile contravenționale prevăzute la alineatul (1) se stabilesc și se aplică contravenienților, persoane fizice ori juridice.

Articolul 77

- (1) Sancțiunile contravenționale complementare au ca scop înlăturarea unei stări de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege și se aplica prin același proces-verbal prin care se aplica și sancțiunea principală a amenzii sau avertismentului.
- (2) Sancțiunile contravenționale complementare sunt următoarele:
 - a) aplicarea punctelor de penalizare conducătorilor auto;
 - b) imobilizarea vehiculului;
 - c) suspendarea exercitării dreptului de utilizare a unui vehicul, pe timp limitat, prin suspendarea copiei conforme a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu;
 - d) suspendarea licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu;
 - e) retragerea licenței de transport,

Articolul 78

(1) Pentru încălcarea unor dispoziții ale prezentei legi, pe lângă sancțiunea principală sau, după caz, a uneia dintre sancțiunile contravenționale complementare prevăzute la alineatul (2) literele b) - f) - care se pot aplica întreprinderilor - conducătorilor auto li se aplică și un număr de 1, 3 sau 6 puncte de penalizare, în funcție de gravitatea contravenției.

(2) În cazul cumulului de 15 puncte de penalizare, conducătorului auto i se suspendă certificatul de competență profesională. Pentru a reintra în posesia acestuia, conducătorul auto trebuie să urmeze un curs de calificare profesională inițială, finalizat cu un examen, în urma căruia să fie declarat admis.

Articolul 79

(1) Imobilizarea unui vehicul se aplică în situația constatată încălcări grave ale prevederilor prezentei legi sau a altor reglementări în vigoare din domeniul transporturilor rutiere. Aceasta constă în deplasarea acestuia către cel mai apropiat spațiu care permite aplicarea sancțiunii complementare a imobilizării, reținerea certificatului de înmatriculare și a ridicării plăcuțelor de înmatriculare și, dacă este cazul, punerea lui în imposibilitate de mișcare prin folosirea unor dispozitive tehnice sau a altor mijloace de blocare.

(2) Permisele privind reluarea efectuării transportului se acordă, la îndeplinirea condițiilor legale pentru continuarea efectuării transportului, cu condiția achitării amenzii aplicate în condițiile prevăzute de prezenta lege sau cu condiția depunerii unei garanții egale cu aceasta direct către organismul al cărui agent constator a aplicat sancțiunea contravențională, urmând ca, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, aceasta sumă să fie restituită sau reținută, în conformitate cu hotărârea definitivă a instanței de judecată în cazul formulării unei contestații.

(3) În situația în care sunt identificate de către inspectorul de trafic defecțiuni ale vehiculului care prezintă un pericol iminent pentru siguranța circulației și viața sau sănătatea participanților la trafic, acestuia i se reține certificatul de înmatriculare și i se ridică plăcuțele de înmatriculare și trebuie transportat, pe cheltuielile întreprinderii, către cea mai apropiată unitate service pentru remedierea defecțiunilor.

(4) Certificatul de înmatriculare și plăcuțele de înmatriculare se restituie în momentul în care întreprinderea face dovada că vehiculul corespunde cerințelor legale privind siguranța rutieră și după plata amenzii.

Articolul 80

(1) Suspendarea exercitării dreptului de utilizare a unui vehicul, pe timp limitat, prin suspendarea copiei conforme a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu se aplică în următoarele cazuri:

- a) efectuarea de transport public de persoane fără a deține licență de traseu/autorizație de transport internațional/document de transport ocazional de persoane/contractul cu beneficiarul în cazul serviciilor regulate speciale, după caz, sau cu astfel de documente nevalabile;
- b) certificatul de înmatriculare a vehiculului a fost suspendat fără drept de circulație;
- c) lipsa aparatului de înregistrare sau a limitatorului de viteză din dotarea autovehiculului, neutilizarea sau utilizarea frauduloasă a acestora ori viza de verificare expirată;
- d) întreprinderea refuză să prezinte la control documentele aferente activității autovehiculului, care trebuie deținute la acesteia, sau acestea conțin informații false;
- e) autovehiculul execută transport fraudulos;
- f) ca urmare a etanșării defectuoase a instalațiilor sau echipamentelor care permit pierderi de materiale sau mărfuri periculoase cu impact asupra siguranței circulației;
- g) depășirea cu mai mult de 20% a masei totale maxime autorizate pentru vehiculele la care aceasta masa prevăzută în certificatul de înmatriculare este mai mare de 12 tone;

- h) depășirea cu mai mult de 25% a masei totale maxime autorizate pentru vehiculele la care aceasta masa prevăzută în certificatul de înmatriculare este mai mică de 12 tone;
- i) transportul de marfa se efectuează fără documente care să dovedească tipul și categoria transportului;
- j) după 15 zile de la notificarea operatorului de transport de către Minister a obligației predării copiei conforme suspendate;
- k) categoria de transport efectuată de vehicul nu se încadrează în prevederile pentru care a fost eliberată licența de transport;
- l) conducătorul vehiculului nu are calitatea de angajat al întreprinderii sau serviciile sale nu sunt utilizate legal de către acesta;
- m) lipsa sau utilizarea abuzivă, de orice natură, a atestărilor de conducători auto prevăzute la articolul 5 din Regulamentul 1072/2009.

(2) Durata suspendării este următoarea:

- a) 30 de zile în cazurile prevăzute la alineatul (1), lit. c), g), h), i), k) și l);
- b) pe perioada suspendării certificatului de înmatriculare pentru cazurile la alineatul (1) lit. b);
- c) 6 luni pentru cazurile la alineatul (1) lit. a), d), e), f) și m);

3) Suspendarea încetează la termenele prevăzute de alineatul (2), numai cu condiția în care se face dovada că a încetat cauza suspendării.

Articolul 81

(1) Licența de transport sau certificatul de transport în cont propriu se suspendă pentru o perioadă de 6 luni de către Minister, după expirarea termenului de 30 de zile de la notificarea operatorului de transport că acesta riscă să nu mai îndeplinească cel puțin una din condițiile care au stat la baza acordării acesteia și în termenul respectiv situația nu a fost remediată. În interiorul termenului de 6 luni, suspendarea încetează în cazul în care operatorul de transport rutier face dovada încetării cauzelor care au stat la baza suspendării.

(2) Licența de transport sau certificatul de transport în cont propriu se retrage de către Minister, fără notificarea prevăzută la alineatul (1) în următoarele cazuri:

- a) când întreprinderea a furnizat documente conținând informații false cu ocazia acordării licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu;
- b) când întreprinderea folosește mai multe autovehicule decât numărul de copii conforme;
- c) când, după perioada de suspendare de 6 luni de zile a licenței de transport sau a sau certificatului de transport în cont propriu, întreprinderea nu a făcut dovada încetării cauzelor care au stat la baza suspendării.

(3) Odată cu suspendarea/retragerea licenței de transport sau a sau certificatului de transport în cont propriu se suspendă/retrag toate copiile conforme ale acestuia, licențele de traseu sau autorizațiile de transport internațional, precum și orice alte documente eliberate în baza licenței sau certificatului de transport în cont propriu respectiv, după caz.

(4) După retragerea licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu în condițiile de la alineatul (2) literele a) și b), atât întreprinderea cât și orice persoană care a avut o legătură autentică cu aceasta nu poate obține o nouă licență de transport sau certificat de transport în cont propriu într-un interval mai mic de 12 luni de la retragerea respectivă.

(5) Decizia de suspendare/retragere a licenței de transport sau a certificatului de transport în cont propriu se transmite în scris întreprinderii respective și trebuie să conțină motivația și căile de atac prevăzute de Legea nr. 554/2004 a Contenciosului Administrativ, de care acesta poate uza.

(6) INCR verifică dacă întreprinderile cărora li s-au acordat licențe de transport sau certificate de transport în cont propriu continuă să îndeplinească condițiile de eliberare ale acestora. Controalele se

exercită cu precădere asupra întreprinderilor care sunt clasificate ca prezentând riscuri crescute. În acest scop se aplică sistemul de clasificare al riscurilor stabilit de Minister prin norme.

Articolul 82

(1) Contravențiilor prevăzute în prezenta lege li se stabilesc clase de amenzi cărora le corespunde un interval valoric, în funcție de gravitatea faptelor și de pericolul social pe care acestea îl prezintă.

(2) Clasele de amenzi sunt următoarele:

- a) clasa I - între 100 și 200 de lei;
- b) clasa a II-a - între 200 și 400 de lei;
- c) clasa a III-a - între 400 și 800 de lei;
- d) clasa a IV-a - între 2000 și 4000 lei;
- e) clasa a V-a - între 4000 și 8000 lei.

(3) Contravențiile prevăzute la clasele I – III de sancțiuni pot fi aplicate și conducătorilor auto.

(4) Contravențiile prevăzute la clasele IV – V de sancțiuni sunt aplicabile întreprinderilor sau, în cazul contravențiilor constatate la vehiculele înmatriculate în alte state, conducătorilor auto ale acestora.

(5) Amenzile pentru contravențiile din clasele I – III sunt cumulabile, în funcție de numărul de abateri de la respectarea normelor identificate de inspectorii de trafic. Cuantumul maxim al amenzilor cumulate nu poate depăși 2000 lei.

(6) În cazul în care amenzile pentru contravențiile constatate depășesc valoarea de 2000 de lei sau se încadrează în clasele IV sau V acestea sunt comunicate direct întreprinderii.

(7) Întreprinderea sau conducătorul auto poate contesta sancțiunea, într-o primă instanță, la Minister. În cazul în care nu este satisfăcută de răspunsul primit de la Minister, întreprinderea se poate adresa instanței de judecată.

(8) Contestarea sancțiunii contravenționale se poate face în termen de 15 zile de la aplicarea acesteia.

(9) Contestarea sancțiunii contravenționale nu exonerează conducătorul auto sau întreprinderea de plata amenzii.

(10) În cazul în care amenda nu a fost plătită în termen de 15 zile de la data la care a fost aplicată, aceasta este comunicată organului fiscal în raza căruia își are domiciliul conducătorul auto sau întreprinderea și se majorează cu 50%. Organul fiscal menționat are obligația recuperării contravalorii amenzii.

(11) În cazul sancțiunilor aplicate întreprinderilor care nu își au sediul în România, acestea au posibilitatea să plătească pe loc amenda sau trebuie să depună o garanție egală cu cuantumul amenzii respective.

(12) În cazul în care contestația este admisă de către instanță, sumele plătite cu titlu de amendă sunt restituite plătitorului, cu dobânda legală la data restituirii.

(13) În cazul în care contestația nu este admisă de instanță sau dacă sumele considerate de aceasta a fi plătite cu titlu de amendă sunt mai mici decât cele achitate de plătitor, diferența se restituie plătitorului cu dobânda legală la data restituirii.

(14) În cazul în care Minister sau instanța de judecată constată că sancțiunea aplicată nu este corectă, Ministerul va aplica inspectorului de trafic care a dresat procesul verbal măsurile pe care INCR le va prevedea în propriul regulament de organizare și funcționare.

(15) Dacă se constată un abuz din partea inspectorului de trafic sau din partea autorității competente, instanța poate dispune asupra sancționării acestora.

Articolul 83

- (1) Avertismentul se aplică în cazul contravențiilor minore.
- (2) La cumularea a două contravenții minore se aplică o amendă de clasa I.
- (3) La cumularea a trei contravenții minore se aplică o amendă de clasa II.
- (4) Sancțiunile din clasa I se aplică pentru contravenții grave.
- (5) La cumularea a două contravenții grave se aplică o amendă de clasa II.
- (6) Sancțiunile din clasa III se aplică pentru sancțiunile foarte grave.
- (7) La cumularea a două contravenții foarte grave se aplică o amendă de clasa IV.
- (8) Sancțiunile din clasa V se aplică pentru contravențiile de la articolul 75.

CAPITOLUL XII

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 84

(1) Operatorii de transport, întreprinderile de transport în cont propriu, întreprinderile care desfășoară activități conexe transporturilor rutiere, școlile de pregătire a conducătorilor auto, centrele de perfecționare a personalului care concurează la siguranța rutieră, inspectorii de trafic au obligația respectării dispozițiilor prezentei legi și a celorlalte acte normative din domeniul transporturilor rutiere.

(2) Actualele programe de transport prin servicii regulate în trafic județean și interjudețean își mențin valabilitatea până la data de 30 aprilie 2013.

(3) La cererea operatorilor de transport care efectuează transport rutier public de persoane prin servicii regulate în trafic județean și interjudețean, licențele de traseu ai căror titulari sunt vor fi preschimbate cu licențe de traseu a căror perioadă de valabilitate este egală cu perioada de valabilitate a programelor de transport prevăzute la alineatul (2), cu plata tarifelor aferente.

(4) În termen de 60 zile de la publicarea prezentei legi, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii va supune spre aprobare Guvernului Normele privind organizarea și efectuarea transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora.

(5) Prezenta lege abrogă Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 109 din 14 iulie 2005 privind transporturile rutiere, aprobată prin Legea 102 din 25 aprilie 2006, cu ultimele modificări,

(6) Prezenta lege abrogă Ordonanța Guvernului nr. 37 din 7 august 2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, aprobată prin Legea nr. 371 din 21 decembrie 2007, cu ultimele modificări.

(7) Prezenta lege creează cadrul juridic necesar aplicării directe a regulamentelor:

- a) Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 al Parlamentului European și al Consiliului, din 21 octombrie 2009, de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului;
- b) Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 al Parlamentului European și al Consiliului, din 21 octombrie 2009, privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri ;
- c) Regulamentul (CE) nr. 1073/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009, privind normele comune pentru accesul la piața internațională a serviciilor de transport cu autocarul și autobuzul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 561/2006;
- d) Regulamentului (CEE) nr. 3821/85 al Consiliului, din 20 decembrie 1985, privind aparatul de înregistrare în transportul rutier, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 370, 31.12.1985, cu ultimele modificări;
- e) Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, din 15 martie 2006, privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de

modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului, cu ultimele modificări;

f) parțial Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului, din 23 octombrie 2007, privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului;

(8) Prezenta lege creează cadrul juridic necesar aplicării directe a Deciziei Comisiei 2009/992/UE privind cerințele minime pentru datele care trebuie introduse în registrul electronic național al întreprinderilor de transport rutier

(9) Prezenta lege transpune prevederile directivelor:

a) Directiva 2002/15/CE a Parlamentului European și a Consiliului, din 11 martie 2002, privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier;

b) Directiva 2003/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind calificarea inițială și formarea periodică a conducătorilor auto ai anumitor vehicule rutiere destinate transportului de mărfuri sau de pasageri, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului și a Directivei 91/439/CEE a Consiliului și de abrogare a Directivei 76/914/CEE a Consiliului, cu ultimele modificări

(10) Prezenta lege intră în vigoare la 4 decembrie 2011.